

escola

nº 50 - juny 2010

REVISTA DEL COL·LEGI "SANT ALFONS" DE BELLANUVA
COOPERATIVA D'ENSINYAMENT "TES LLIBROD'ONER"

Sam
coope-
rativa!

SUMARI

Notícies de l'escola	4
Cinquanta números de la revista ESCOLA.	
Jerònima Muñoz Pomar	12
L'APIMA informa	14
“Fer de mestre”, quina responsabilitat!	
Francisca Rosselló i Monserrat	16
Sortides esportives	18
Una migdiada de 12 anys.	
Il·lusió, vocació, passió	
Carles Capdevila	20
Sa Tanqueta: L'Hortet Escolar	22
Educació Infantil:	
Treballam l'hortet	23
Educació Primària:	
Aplicam les noves tecnologies (1r).	24
Dos dies de colònies (2n A)	26
S'ha acabat el curs (2n B)	29
Feim cal·ligrames (3r)	30
Sortida a Sa Tafona (4t)	32
Escursió a l'illa de Dragonera (5è)	34
Viatge a Barcelona (6è)	36
Educació Secundària:	
Enquesta PQPI (PQPI)	39
La cinta groga (4t)	40
Entrevista als professors (PQPI)	42
La classificació de les jornades (4t)	46
Gimcana Sant Jordi (Jaume Barceló)	48
Les XII Jornades Multiesportives (4t)	50
Dept. Atenció a la diversitat	
Temps de vacances	51
Magidèries	
Magdalena García Garcías	56
Blocaires: Joan Vicenç Lillo i Colomar	
El Lledoner	58
Arxiu fotogràfic	60
Els nius del pati de l'escola.	62

COOPERATIVA D'ENSENYAMENT
ES LLEDONER

EDITORIAL

Mens sana in corpore sano
Dècim J. Juvenal. Poeta romà.

Són temps de pressures. Sota un cronos astorat, els dies claudiquen davant la planificació de cada petit gest presoner dels minuts. No basten les hores: avui que tot avança sota aquest vertigen encara no s'ha reinventat la màquina que n'estalvi. Neixen els dies i no tenen temps de festejar el sol: l'horabaixa s'adorm sense haver tastat molt sovint la pausa de les veus. Les paraules puguen amunt i avall i s'abocuen en descens arriscat de frase en frase: surt un discurs atropellat. Importa esser-hi quan cal, la calma és la utopia, l'enyorança té certificació d'origens caducats.

Un curs més i s'ha acabat. El camí és prou llarg, prou intens i s'assembla massa a un alè. En el punt i final tot començarà de nou: és el joc de les contradiccions. Arriba l'estiu i posa les catifes de luxe que semblen no tenen fi. Potser més d'un cau de ple en el miratge. Els principis s'assemblen tant entre uns i altres...

Les Jornades Multiesportives Es Lledoner s'adscriuen a aquests contextos: comencen a la fi. Tot es transforma: tenen la capacitat de reunir en torn a l'esport les diferències i fer-les semblances, la competició i fer-la col·laboració, la derrota individual i fer-la victòria d'equip, les desigualtats i fer-les equilibri. I el que és més important: cuiden la fesomia d'escola, construeixen motius d'unitat i un darrere l'altre edifiquen els camins que no hi haurà pressa capaç d'esborrar mai.

Edició: Cooperativa d'Ensenyament "Es Lledoner"

Direcció: Antoni Vicens Massot

Coordinació: Jerònima Muñoz Pomar

Disseny i maquetació: Jaume Obrador Vaquer, Mª Antonia Vaquer Maimó

Assessoria lingüística: Antoni Maimó Oliver

Col·laboren: tots els professors i alumnes del col·legi

Impressió: Impremta LLOPIS

QUINZE ANYS COOPERATIVA

Seguint amb el programa de celebracions dels *Quinze anys cooperativa d'Es Lledoner*, durant aquests darrer trimestre s'han duit a terme tot un seguit d'activitats culturals molt interessants

ELS MESTRES DE L'ANY 30 FINS AL 42 DEL TERME DE FELANITX

Lluny de resultar un acte només per als afins al món de l'educació, la conferència *Els mestres i les mestres de l'any 30 fins al 42* del terme de Felanitx, celebrada dia 24 de març a la Casa de Cultura, va tenir un gran interès en el context dels esdeveniments històrics de la ciutat de Felanitx. Presentats per Joan Xamena, aquesta xerrada anà a cura de Jaume Serra Barceló (doctor en Història Moderna de la UIB i Joan Carbonell Matas (mestre), tots dos membres de l'*Arxiu Museu de l'Educació de les Illes Balears* de la Conselleria d'Educació del Govern. A partir de documents que romanen a l'Arxiu, com són ara, documents manuscrits de caràcter administratiu o educatiu, manuscrits o mecanoscrits de diferents centres escolars, etc., han fet un estudi de la situació administrativa dels mestres al poble de Felanitx, dels seus destins, la seva projecció professional o, com solia ésser el més habitual, el seu cessament o trasllat pels motius més inversemblants. Tots

aquests fets es presenten sota un context de la història molt delicat on la política que exerciren els que dirigien les entitats municipals i militars, comprès entre els anys 30 fins al 42, tenia com a principal objectiu la depuració de tots aquells mestres que no combregassin amb els preceptes ideològics que es dictaven des de les esferes dictatorials del moment.

La conferència es va completar amb una projecció molt interessant en la qual es mostraven alguna d'aquestes fonts d'informació digitalitzades i que esdevenen un testimoni molt valuós d'aquella època.

RECITAL DE POESIA: HOMENATGE AL POETA JOAN SALVAT-PAPASSEIT

Els alumnes del segon cicle de secundària del col·legi Sant Alfons protagonitzaren el recital de poesia dedicat al gran poeta Joan Salvat Papasseit el passat dia 2 de juny a l'auditori municipal. Els recitals de poesia que organitza la cooperativa d'ensenyament *Es Lledoner* començaren essent una activitat d'aula que en un moment concret i gràcies a la il·lusió del professorat i la implicació dels alumnes es va treure fora de l'entorn escolar. Des de l'any 2001 fins a dia d'avui ha esdevingut un projecte que té una continuïtat i que recull l'interès i la preocupació del professorat, l'entusiasme dels joves i la implicació de les seves famílies per donar difusió a aquest àmbit minoritari de la literatura del nostre país.

L'edició d'enguany, dirigida per Enric de las Heras i coordinada per la professora Maria Obrador, és especialment assenyalada: el recital és un dels actes més emotius inclo-

sos en el cicle d'activitats dels *Quinze anys Cooperativa*.

Aquest recital, d'escenografia molt bàsica, volgué atorgar un protagonisme essencial als rapsodes, a les seves veus despulles i a la seva presència damunt l'escena. Començà amb una projecció dels carrers de la Barcelona dels anys 20 del segle passat. El muntatge acabava amb unes obreres que sortien de la fàbrica alhora que se sentia el soroll de les màquines: en aquest moment s'il·lumina l'escena i comencen a desfilar-hi els 20 rapsodes-actors, abillats a la manera de les classes populars de l'època. A partir d'aquí l'espectacle agafa nervi i força i es poden anar desdriant els diferents apartats que comprenen distints moments de la manifestació poètica de l'autor: des de la part dedicada als poemes d'avantguarda i als cal·ligrames fins a les més convencionals (però també més emotives) que mostraven el poeta assegut al seu escriptori mentre ell o els altres rapsodes recitaven una acurada selecció dels poe-

mes més coneguts de l'autor.

Cal dir que durant la representació tingué una importància cabdal la participació del conjunt musical Sant Alfons, dirigit per Francesca Adrover Tirado, que va aportar un complement essencial que embel·lí indubtablement la posada en escena.

L'actuació va esdevenir magnífica: els alumnes es varen moure amb naturalitat i elegància damunt l'escena, saberen fer una interpretació de cada un dels poemes amb sentiment i molta professionalitat, fent-se entendre en tot moment.

CONCERT DE LA CORAL UNITS COM BRINS.

El passat dia 3 de juny, en el pati d'Es Lledoner es va oferir un concert a cura de la coral felanitxera *Units com brins*.

Aquesta formació jove, composta per cantaires de reconeguda experiència i inqüestionable categoria vocal, va oferir dins el seu repertori un recorregut per les diferents èpoques de la història de la música i la seva manifestació en el cant coral, com no podia esser d'una altra manera.

Dirigits per Francesca Rosselló, interpretaren peces pertanyents a diferents corrents i amb estils propis de cada període. Començaren el repertori amb una mostra de peces de música sacra amb clares remi-

niscències del cant gregorià. Llavors feren la guitza a altres moments de la història amb composicions de l'Edat Mitjana i el Renaixement per posar punt i final en l'edat moderna. Dintre d'aquest darrer cicle, i com a colofó, feren un tast de peces tradicionals mallorquines, acompanyades alguna d'elles, fins i tot, amb dansa i percussió.

Al final de la celebració, el president de la cooperativa Antoni Vicens Massot va lliurar una insígnia de ceràmica a Francesca Roselló, com a representat de la coral, en agraïment a la seva participació.

FESTIVAL INFANTIL I JORNADA DE PORTES OBERTES.

No sabem si en *Joan Petit quan balla, balla, balla, balla* o és capaç de fer un descans. El que us podem assegurar és que divendres dia 11 de juny a partir de les cinc de l'horabaixa, es va fer un festival infantil al pati des Lledoner on l'assistència dels més menuts amb els seus pares va animar molt la festa i convertí l'horabaixa en una vetllada molt entretinguda.

Es muntaren castells inflables que foren un reclam imprescindible: entre bot i bot, queien rialles a balquena i feina tingué més d'un per fer davallar els més petits d'aquesta atracció a l'hora de retornar a casa. Els menys agosarats provaren els jocs, els balls i les danses que anà proposant el grup d'animació que

participà en aquesta jornada. I d'altres menuts, també molt festosos, insistiren i insistiren a tirar patates a les boques dels pallassos pintats en uns panells molt vistosos. Fora por! Tampoc no s'ho pensaren massa a l'hora de ficar les mans dins les pintures de dit i per tot arreu d'un infinit mural deixar les seves empremtes acolorides. Cal dir que aquestes darreres propostes foren dues iniciatives del grup *Estrigassons pillos* que col·laboraren en aquesta edició del festival.

Alguns alumnes de tercer i quart d'ESO s'afegiren a la festa en qualitat d'ajudants dels organitzadors i dugueren a terme una tasca molt destacable.

S'aprofità aquesta festa per fer una jornada de portes obertes. Tots aquells que volgueren, varen fer un recorregut per tots els indrets de l'edifici de secundària guiats pels socis de la cooperativa que els explicaren l'ús de cada espai i atengueren els dubtes dels visitants.

LA NOVA CANÇÓ I LES RELACIONS AMB FELANITX,

Dia 27 d'abril en Bartomeu Mestre (*Balutxo*) ens va oferir una conferència titulada *La nova Cançó i les seves relacions amb Felanitx*. Coneixedor com pocs dels orígens i evolució d'aquesta manifestació cultural, que s'inicià en els anys 60, en Tomeu ens presentà una rigorosa relació històrica d'aquest moviment, envoltada d'anècdotes i curiositats que de ben segur pocs coneixíem.

La conferència va anar acompanyada d'un suport audiovisual molt aconseguit i evocador d'una època, que encara propera, sembla oblidada. Tot plegat aconseguí que els assistents passàssim una vetllada molt agradable i alhora divertida.

FESTIVAL DE TEATRE

Els alumnes del Taller de teatre Es Lledoner han muntat, una vegada més, el Festival de Teatre. S'han representat un total de sis obres en les quals hi han participat més d'un centenar d'actors i actrius, mostrant els seus dots interpretatius des dels 3 anys fins als més grans

d'ESO. També, aprofitant l'esdeveniment, l'escola de Ball de Bot Sant Alfons, dirigida per Margalida Sureda va fer un tast dels balls tradicionals més destacats que han anat aprenent durant tot l'any els nostres balladors.

AULES SOLIDÀRIES A PRIMÀRIA

Els alumnes d'infantil i primària han col·laborat amb la Campanya del quilo, organitzada pels serveis socials de l'Ajuntament de Felanitx. Cada família dels nostres alumnes ha aportat un quilo de menjar que serà enviat a altres famílies que pateixen una situació de pobresa i de necessitat per tal de pal·liar-ne el seu patiment. És una manera més de fer prendre consciència als més joves de la importància de la solidaritat i l'atenció al sector social més dèbil.

PROJECTE EDUCATIU JO PER TU

Els alumnes de cinquè i sisè varen participar en el projecte educatiu *Jo per Tu* organitzat per la Federació Balear de Donants de Sang i la Direcció General d'Innovació i Formació del Professorat del Govern de les Illes Balears.

Els alumnes varen assistir al taller impartit per un membre de la Federació de Donants de Sang i varen prendre part del concurs de dibuix i pintura organitzat per la mateixa Federació. Hi ha hagut cinc alumnes guardonats: Carles Solas Vecina, Bouchra Zaouagh, Mireia Casasayas Suárez i Maria Antònia Llinàs Nicolau han estat seleccionats per exposició a la sala polivalent del centre de la Misericòrdia de Palma de Mallorca; i en Pere Fiol Garcies ha estat finalista.

CONCURS DE DIBUIX:

UN PARLAMENT PER A TOTS

El Parlament, en col·laboració amb la conselleria d'Educació i Cultura, ha organitzat durant el curs 2009-10 el *VI Concurs de dibuix Un Parlament per a tots* i el *III concurs d'expressió escrits Valors i Parlament* dirigit als alumnes de 6è de primària de les Balears.

En aquesta edició hi han participat 64 centres de les Illes Balears, amb un total de 1804 dibuixos i 1072 escrits. L'alumna Mireia Casasayas Suárez del col·legi Sant Alfons de Felanitx, ha obtingut el III premi del concurs de dibuix.

El passat 5 de maig l'alumna premiada, juntament amb els seus companys de curs i els seus tutors, va recollir el premi al Conservatori Superior de Música i Dansa de les Illes Balears.

A l'acte, presidit per la senyora Aina Rado, presidenta del Parlament de les Illes Balears, hi assistiren diverses personalitats del món de l'educació.

SANT JORDI DEDICAT A LES CULTURES D'ARREU DEL MÓN

La festa de Sant Jordi a l'escola Sant Alfons ja fa tretze anys que s'ha instaurat com a una de les activitats de centre on s'implica a tots els cicles educatius, des dels més petits fins als alumnes de secundària i PQPI. Enguany, la temàtica al voltant de la qual s'ha muntat aquesta diada ha estat Cultures d'arreu del món.

El muntatge d'aquestes activitats té en compte l'edat dels participants; d'aquesta manera, les propostes s'adeqüen a cada cicle educatiu i s'adapten a les característiques dels alumnes que s'hi han d'implicar.

Des de les escoletes, en el primer cicle la proposta ha estat una varietat d'activitats en les quals els infants han treballat, principalment, la llegenda de Sant Jordi. Així, a través d'un conta-contes han escoltat entusiasmats la seva llegenda. Llavors l'han treballada de dues maneres: han fet titelles de pal amb la figura del drac que ells mateixos han pintat i retallat (no cal dir que sota la supervisió de les seves mestres) i han fet un mural on a partir del treball cooperatiu han escenificat allò que la llegenda els contava.

Des del segon cicle d'educació infantil, a part de la llegenda de Sant Jordi, els tallers han estat una mica variats: s'han treballat tres rondalles mallorquines, una per a cada curs, i s'ha fet un taller de música i dansa animat pel grup Iris.

A l'educació primària, les activitats han seguit la mateixa dinàmica: les rondalles han protagonitzat una de les principals tasques que han engrescat els nins i nines. El taller més específic relacionat amb la temàtica de la diada ha estat el que treballava les cultures d'arreu del

món: s'ha fet feina sobre els paisatges, els tipus d'alimentació diferents, les vivendes, la diversitat lingüística, la situació geogràfica d'altres cultures i la literatura (centrant el tema sobre tot en els contes), amb la clara intenció d'enriquir els coneixements i fomentar el respecte.

L'educació secundària ha mantingut l'esperit de participació en aquesta diada i tots els tallers proposats o les diferents activitats han motivat tot l'alumnat i l'han implicat positivament. Des del taller de coques de verdures, el ball de saló, el taller de manualitats, la gimkana, passant pel repartiment de roses, Sant Jordi ha estat, una vegada més, l'excusa per a la convivència i la tolerància.

A part d'aquestes activitats organitzades per cursos, n'hi ha hagut d'altres que s'han pensat per etapa i generals del centre.

Quant a les pròpies d'etapa, a l'educació infantil i a la primària, s'han organitzat tallers de punt solidaris: els alumnes han decorat uns punts de llibres facilitats per la ONG Save the Children, els han retallat i els han venut a casa al preu d'un euro. Els doblers recollits, un total de 1.483'39 € s'han enviat a aquesta organització per destinar a la campanya Tots comptam per salvar vides.

A l'educació secundària han estat dues les propostes: els alumnes de diferents nacionalitats han aportat objectes propis dels seus països d'origen, a través dels quals es posen de manifest diferents maneres d'entendre la vida i la cultura i s'ha muntat una exposició que han pogut visitar tots els alumnes de la cooperativa. L'altra activitat, que ha servit per clausurar la festa, ha estat un concurs de disfresses elaborades pels mateixos alumnes. S'han premiat aquelles que, sota el lema de la diada, han representat algun estil de vida de qualsevol època de la humanitat, les seves característiques i la posada en escena.

Ja per acabar, les activitats que han fet tots els cicles han estat l'estampació de camisetes i la visita a la llibreria Es Lledoner. Les camisetes es dissenyen especialment per a aquesta jornada i cada un dels nins i nines pot personalitzar la seva, sempre tenint en compte que l'estampació guarda relació amb el lema de la diada. A la llibreria, cada nin pot tocar, obrir, mirar llibres de diferents formes, colors i temàtiques. Tots aquells que així ho vulguin, tenen l'opció de comprar-ne un i contribuir a eternitzar, un any més, aquesta festa tan encomiable.

SETMANA DE MÚSICA: LA HISTÒRIA DEL ROCK

Els alumnes de primària i secundària varen assistir al concert *Coneguem la música que escoltam: història del rock*, activitat emmarcada dintre de la *Setmana de Música de Felanitx*. L'objectiu principal d'aquesta activitat és donar a conèixer els diferents estils que han sorgit des del naixement del rock, fent una menció especial del blues, considerat l'inici de la música moderna. La intenció és aprofundir en les formes musicals que a partir dels anys 40 desembocaren en la música que consumeixen els joves d'avui.

L'exposició oral i musical va anar a cura del Miranda Jazz Quintet, format per veu, guitarra, piano, baix

i bateria. Començaren fent explicació dels instruments abans esmentats, dels seus orígens, evolució i importància en l'estil, parant atenció sobretot en la guitarra elèctrica, instrument amb una importància vital en el desenvolupament del gènere.

Després d'explicar les característiques del blues i la diferència que hi ha entre aquest i la música popular europea, es varen exposar els diferents corrents per ordre cronològic, a la vegada que tocaren una composició de cadascun. Cal dir que seguiren el concert amb molt d'entusiasme.

OBSEQUI DEL DEPARTAMENT DE PEDAGOGIA APLICADA DE LA UIB

El departament de Pedagogia Aplicada i Psicologia de l'Educació de la UIB ha remès al departament d'Atenció a la Diversitat del col·legi Sant Alfons un petit obsequi per agrair la seva participació en el projecte d'investigació que duen a terme titulat *Desenvolupament i canvi en les dificultats en l'adquisició del llenguatge i la seva influència en l'aprenentatge de la lectura i l'escriptura*. Aquest obsequi ha estat el programa de Reeducació HERMES (editat per Edebé). També han fet arribar als nins que han participat dos llibres de lectura per tal de potenciar en ells aquest hàbit.

Aquest projecte, de moment, ha finalitzat, tot i que és possible que d'aquí uns anys tornin demanar la nostra col·laboració com a centre per tal de veure com ha estat l'evolució dels nins respecte a la lectura.

MUITO OBRIGADO! VIATGE A LISBOA

Enguany el destí fou Lisboa. Els alumnes de quart de secundària triaren la vella ciutat per acomiadar-se del curs, de l'escola, dels companys....Trobaren en aquest indret el lloc exacte en el qual posar el punt final a tota la seva etapa escolar a la cooperativa i se'n portaren a les pupil·les imatges i moments que estan condemnats a ser un dels millors records de la seva vida.

VIATGE A MENORCA

I seguim parlant de viatges. En aquesta ocasió, com ja és costum, tots els alumnes de Secundària

Visitaren l'illa veïna, Menorca. El viatge, d'anada i tornada el mateix dia, inclogué una excursió guiada per tota l'illa i la visita als llocs i localitats més emblemàtics: la naveta dels tudons, la muntanya El Toro, Maó, Binibeca i Ciutadella, com a punt final del destí, foren les parts d'aquest itinerari.

XII JORNADES MULTIESPORTIVES Es LLEDONER

És la dotzena edició de les *Jornades Multiesportives Es Lledoner* i és la primera vegada en tot aquest temps que la pluja volgué també formar part de les activitats. Malgrat tot, la participació dels alumnes de l'escola a partir dels segon cicle d'educació infantil ha estat massiva. El departament d'Educació Física ha coordinat aquestes Jornades. Els alumnes de 4rt d'ESO han estat els encarregats de vetllar-ne el seu correcte funcionament; no de bades, el bon resultat de les jornades depèn molt de la seva tasca com a monitors i organitzadors. Enguany el lema ha estat *Enganxa't a l'esport*.

A l'acte de clausura, la cooperativa, en motiu de la celebració dels quinze anys de la seva constitució, ha regalat a cada un dels alumnes participants una camiseta amb el logo i el lema de les jornades.

SURT EL CINQUÈ NÚMERO DE LA REVISTA CÒDOL.

Al començament del mes de juny ha sortit publicat un nou número de la revista Còdol, la revista que edita la sectorial d'ensenyament de la Unió de Cooperatives. En aquesta ocasió, s'aborden temes referents tots ells al món de l'educació des dels seus diferents caires. Des d'Es Lledoner hi hem participat com a escola amb un article referit a la implantació de l'aula digital en els cursos de quart de secundària.

LA UCTAIB ESTRENA NOVES INSTAL·LACIONS

La Unió de Cooperatives de Treball Associat de les Illes Balears va inaugurar una nova seu al carrer de Sant Joaquim, núm. 9 de Palma. Aquest acte va tenir lloc el passat dimecres 9 de juny. Hi assistiren la consellera de Turisme i Treball, Joana Barceló, la directora general de Responsabilitat Social Corporativa, Maria Duran i altres representants de la política municipal de Palma.

La inauguració de la seu de la UCTAIB coincideix amb un increment notable de l'activitat d'aquesta associació de cooperatives. Amb les noves instal·lacions, donarà, per una banda, millors respostes a les demandes de la ciutadania, i d'altra, incorporarà aspectes innovadors i de millors serveis a les cooperatives associades de les Illes Balears.

*En qüestions de cultura y de saber, només se perd allò que es guarda;
només es guanya allò que es dóna.*

Antonio Machado

Cinquanta números de la revista **escola**

*Vuit Gigabytes de treball
i 2.280 fitxers*

Situem-nos a l'any 1977. Qui pot dubtar que en plena transició democràtica la societat restava a l'expectativa de saber cap on conduïrien tants de canvis polítics, per altra banda, ben desitjats. En aquests moments, l'escola com a institució encara era un retall d'aquella societat, però ben aviat va entendre que era necessari adoptar compromisos i començà a convertir-se en un dels enclavaments més importants des dels quals es reclamava la llibertat d'expressió, entre moltes d'altres reivindicacions fins aleshores condemnades al silenci més rotund. A poc a poc, va anar transformant-se en un engranatge independent de la política.

Després d'aquesta majoria d'edat, per dir-ho d'alguna manera, es va fer necessari la recerca d'instruments per poder plasmar aquesta llibertat estrenada sense caure en pragmatismes ni fent parenceria d'un discurs sospitós d'usar estratègies de clars continguts molt semblants als dogmes polítics més utòpics. L'escola va optar per usar la reivindicació cultural i dins ella, prendre posicions, adoptar una veu en el procés democràtic del moment i divulgar així una manera de fer escola i d'entendre l'escola.

Arribats a aquest punt és quan la revista ESCOLA del col·legi Sant Alfons assumeix el paper d'eina sintetitzadora de tot aquest mecanisme, es converteix al mateix temps en el camí per difondre les idees i en l'instrument educatiu i informatiu que servirà com a un element de participació dels diferents estaments que configuren l'àmbit escolar. Socialment tot sembla favorable en l'any de la publicació del primer número: neix la democràcia, la direcció de l'escola és assumida per a una persona aliena al món de la religió i és patent l'aposta ferma per iniciar el camí de transformació que convertirà l'escola en una escola moderna, oberta i arrelada al progressisme.

Aquella escola de l'any 1977 tenia moltes diferències amb l'escola que coneixem avui, a part del context social i polític evident. Les aules estaven molt més massificades, però hi havia més unicitat tant en criteris pedagògics com en sistemes d'aprenentatge (no entrarem a valorar l'eficàcia d'uns i altres ni a establir comparances; es podria eternitzar la discussió). Els rols del professor i la seva figura estaven molt definits i la tipologia d'alumnes, lluny de manifestar o d'esser entesa com a una diversitat real, tendia a ser compresa de manera molt simplista: eren alumnes bons, regulars o dolents (per entendre'ns) i res no feia pensar, la majoria de vegades, en el context i la influència que exerceix en el desenvolupament dels nins i joves. Per altra banda, la immigració també era una realitat: convivien dues cultures (la mallorquina i la provinent de la península ibèrica) i obligava a usar, en certa manera, el català i el castellà.

La revista ESCOLA, com ja hem avançat, va néixer l'any 1977 amb idèntic format al que avui coneixem i estava formada, principalment, de textos i imatges (fotografies o dibuixos). En el primer número, aparegué un editorial que serveix per explicar el significat que tenia aleshores una publicació escolar com aquesta i per deixar clara la seva intenció: *Aquesta revista que tenen a les mans és el primer exemplar d'una publicació que esperem arribi als alumnes i als pares que ens han confiat la formació dels seus fills. Escola és l'òrgan informatiu de l'escola de Sant Alfons i la seva missió serà sobretot informativa. Pensam que pot constituir un mitjà molt eficaç per aconseguir que la comunicació i la intel·ligència entre pares, educands i educadors pugui ser un fet, sense descartar la utilització d'altres procediments, els contactes personals i les sessions informatives que hem vingut utilitzant en els passats cursos.*

A l'any 2010, amb la publicació del número 50, podem afirmar que durant 33 anys (llevat d'un parèntesis de 10 anys en el qual no es publicà) s'ha mantingut aquesta tendència i en cada nova edició es va refermant.

Com era aquella primera revista? El primer que cal destacar és que el format ja quedà marcat i s'ha mantingut tots aquells anys. Quant als continguts, a diferència dels números actuals, només hi havia sis apartats, condensats en 10 pàgines: la portada amb el nom de ESCOLA, que tenia el logotip que tots coneixem i un dibuix fet per algun alumne d'aquella època; l'editorial que resumia la finalitat de la revista i es dirigia clarament a tota la comunitat educativa per tal de presentar-se i fer saber que tenia la intenció de convertir-se en un element comú de comunicació. Apareixia, en tercer lloc, un apartat que incloïa la definició de les característiques de l'escola i la seva organització i presentava una manera de fer feina que va estar en continu procés de recerca i renovació. Trobam també un apartat que volia ésser una anàlisi del curs escolar 1976/1977 i tenia la forma de relat noticiat. Com a nota destacada, cal comentar que apareixia el primer article escrit en català (no havíem assenyalat que gran part de la revista, en els primers números, es feia en castellà). Aquest article parlava de l'idioma mateix i afirmava que era necessari convertir-lo en llengua materna i vehicular de l'escola, tal i com es va aconseguir uns anys després. I per acabar amb la revisió, l'aportació fotogràfica era una de les grans innovacions del moment: s'ha d'entendre la dificultat de l'època quant al tractament de les imatges i inexistència de tècniques tan avançades com la informàtica.

La impressió passà de la linotípia (els deu primers números sobretot), al tractament amb suport informàtic fent ús de programari diferent en distintes èpoques. Dels exemplars fotocopiats, també hem evolucionat cap a una edició feta des d'una impremta de la localitat. De les deu pàgines del número 1 a les més de 60 al número 50. De les sis seccions, hem fet l'aposta per incloure'n cada vegada més de noves fins arribar a perdre el compte. Potser ja passam les quinze.

L'estudi en paral·lel és una proposta molt interessant que potser algun dia caldrà fer amb més deteniment. Ara, de moment ens conformam: hem entès que una de les eines més antigues de la nostra escola, com es ara la revista, ens permet entendre que hi ha elements que perviuen sempre i que són essencials per al bon funcionament de la institució, com són ara, la voluntat de superació, la continuïtat dels projectes que engresquen tota la comunitat escolar i la recerca perenne de noves fites. També ens ajuda a comprovar que, malgrat aquesta pervivència hi ha altres aspectes que han canviat i que s'han anat adaptant a poc a poc a través del temps i que ens han anat definint com a escola cooperativa.

Qui pot negar que, ara per ara, aquests primers cinquanta números han servit per aprendre que la feina d'equip ajuda a consolidar els projectes i contribueix a la millora del procés d'ensenyament.

L'APIMA INFORMA.

Benvolguts pares i mares d'alumnes:

Enguany hem volgut fer-vos un petit resum de les activitats duites a terme, des de la nostra Associació, mitjançant la revista de l'escola.

Com bé ja sabeu, els fills dels membres de l'Associació gaudeixen d'un descompte en el preu de les activitats extraescolars proposades per l'escola. Així mateix, hem col·laborat en una sèrie d'activitats que us relatam a continuació.

En el mes d'octubre és tradició celebrar LES VERGES. L'escola acostuma a ensenyar als nostres nins aquesta tradició

micament, comprant els ingredients necessaris per a la seva elaboració. Després són els nins i les nines, a classe, qui enfilen les llaminadures, amb l'ajuda dels mestres, per fer els rosaris.

Arriba el mes de desembre i pot ser alguns us vàreu adonar que enguany no vam repartir les habituals paperetes de loteria de Nadal. La junta va arribar a aquesta decisió perquè en l'últim any vam rebre una subvenció que equivalia aproximadament al guany esperat per la loteria. Conscients que la major aportació era per part dels socis i que als mestres

visitant els llocs habituals on es fan i es venen els bunyols. A més, l'APIMA els va convidar a menjar-ne, aprofitant la visita.

En el mes de novembre hi ha el costum de fer els ROSARIS DE TOTS SANTS. L'Associació hi participa econò-

micament, suposava un treball extra important, es va creure oportú no organitzar-la.

El darrer dia abans de les vacances de Nadal, els nins prenen la tradicional XOCOLATADA que corre a càrrec de l'APIMA.

Al gener, l'APIMA s'encarrega d'organitzar el FOGUERÓ DE SANT ANTONI, a la plaça de Santa Margalida. Ens obrim al poble de Felanitx per fer festa al voltant del foc, i per fer fugir el fred, ens anima al ball un grup de música i ball tradicional con són *Abeniara* o *s'Estol des Gericó*, un any cada un. Ells ens fan acabar alegrement una vetllada que ha suposat moltes hores d'esforç i mals de caps.

En el mes de març, l' APIMA va fer donació a l'escola d'un ordinador per a l'ús dels nins de primària.

A l'abril, amb la FESTA DE SANT JORDI, vivim la setmana més cultural del curs, on els llibres es fan protagonistes i s'organitzen moltes altres activitats. Entre elles les samarretes, que ja són tradició. L'APIMA fa una aportació econòmica per a aquestes activitats i els fills dels socis tenen un descompte en la seva samarreta.

Arriba el maig, el dia és més llarg i ja fa ganes anar d'excursió. Per conèixer un poc més a fons totes aquelles coses que tenim en el nostre poble feim la sortida CONÈIXER FELANITX.

Enguany, seguint la visita al Sindicat de l'any passat i la història del vi a Felanitx, vàrem voler conèixer el present del vi, i per això vam visitar els cellers *4 quilos* de Francesc Grimalt, enòleg reconegut. Ell ens va obsequiar amb una explicació ufana de la situació vinícola actual, de la producció d'un bon vi i ens va convidar a fer un tast dels seus dos vins de la collita d'enguany. Des d'aquí li agraïm també haver-nos dedicat el seu temps.

Al juny arriba la calor, i tots tenim ganes d'anar de platja... Ja sabeu que un cop a l'any ens agrada agafar l'autobús i fer una JORNADA FAMILIAR unint cultura i esplai, els socis de l'APIMA tenen també un preu reduït però tots poden apuntar-s'hi. Enguany al matí anàrem a veure les Coves d'Artà (l'APIMA s'encarregà del cost de les entrades de tots els assistents) i després, esbarjo a la platja de

Canyamel.

Totes aquestes activitats lúdiques i econòmiques que us hem relatat són les que hem duit a terme durant aquest any, però segons els esdeveniments poden anar canviant, com ha passat amb la loteria, altres anys s'han organitzat xerrades per als pares de temes que creim que ens poden ser útils per a l'educació dels nostres fills o bé que ens han estat oferts per part de l'Ajuntament o d'altres institucions.

La Junta no només decideix quines activitats podem fer o què s'ha de subvencionar, sinó que un cop al mes ens reunim amb un representant de l'escola per tal de solucionar els problemes que puguin sorgir durant el curs o les mancances que podem detectar o que ens feu arribar. Estam oberts a totes les vostres opinions per tal de renovar i fer més atractives les activitats habituals, o per proposar-ne de noves, per tal que la vostra participació sigui com més millor. Com més idees tenguem més a favor de tots podrem encaminar els nostres esforços.

Sapigueu que disposam d'una secció a la web de l'escola (www.lledoner.com), recentment activada, des de la qual vos anirem informant de les notícies i de les activitats de l'Associació, i també una adreça electrònica (apima@lledoner.com) amb la qual us podeu posar en contacte amb nosaltres.

Una salutació cordial i un desig que passeu un bon estiu per carregar-vos d'energia, per tornar a començar el curs que ve.

Bon estiu!

**La Junta.
Juny 2010.**

“Fer de mestre” Quina responsabilitat!

Moltes vegades tenim el costum de posar més atenció al present immediat, aquell que s'esfuma, que es transforma i del qual en sortim sense cap problema per abraçar el futur.

En aquest futur m'he trobada quan de cop m'han demanat que entri, amb mitja rialla, dins la màquina del temps per recordar l'època dels primers aprenentatges.

Era molt petita quan pensava que la feina del mestre era “fer de mestre”, un mestre no feia altra cosa que allò. No m'hagués passat mai pel cap que aquella persona tengués vida més enllà de la nostra aula, que per mi era com un segon ca nostra. I és que sempre hi era quan arribàvem, pendent de nosaltres durant tot el dia. Pensava que en acabar la jornada, a les cinc, nosaltres sí que partíem a ball de bot o a música,

Francisca Rosselló i Monserrat

Francisca Rosselló i Monserrat, felanitxera nascuda el 1977. Comença anant a l'escoleta i col·legi de Sant Alfons, en acabar, segueix els estudis a l'Institut “Verge de Sant Salvador”. Mentre, estudia música a l'escola Pare Aulí, continua estudiant al Conservatori Professional de Música i Dansa de Palma, i més tard acaba els estudis superiors de flauta travessera al Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona. En aquests moments estudia l'especialitat de musicologia al Conservatori Superior de Música de les Illes Balears. Ha fet cursos de flauta travessera, direcció coral i de banda...

Professora de flauta travessera a diferents escoles de música, professora de música a secundària, sots-directora i directora de banda, dirigeix el cor Units com Brins

però que el mestre quedava a casa seva, l'escola.

Era molt gran la confiança total que hi dipositàvem en el mestre. Per què?. Doncs perquè mai ens passava res dolent, tot funcionava una meravella, tot estava tan ordenat, planificat.. era un estat tan natural aquell, que no podia ser d'altra manera. El mestre ens salvava de tot, era el nostre heroi, l'ambient era cordial, es procurava ordre dins les aules, i nosaltres, amb una xerrera desfeta de vegades rebíem un "shhht" que ens feia abaixar el volum.

I ara pens: "fer de mestre", què n'és de mal de fer: ser l'exemple, el punt de referència d'unes personetes que es formen i que totes pensen coses completament diferents. Quina responsabilitat!

"El mestre", que resulta que no és un heroi, és humà, viu dins la mateixa societat que nosaltres, aquesta que va canviant, i a la qual s'adapta, ja sigui amb noves maneres d'ensenyar, temaris o conceptes nous, l'ordinador, internet, paperassa, nous costums socials per atendre, la integració d'alumnes nous, noves normes, lleis, interdisciplinarietat, en definitiva, donar abast a tots i cada un dels alumnes que passen per les seves mans.

Un d'aquests alumnes ets tu, que lleixes aquesta petita reflexió, i et mereixes la millor educació, el millor tracte, el millor professorat, però has

pensat si et vols deixar educar?, ensenyar?, tractar?..

"El mestre", cada dia quan es desperta, es fixa nous reptes per superar, i si es troba amb un ambient positiu dins l'aula, les costes més esquerpes es suavitzen.. El mestre el primer que fa quan et coneix és aprendre de quina manera t'ha d'ensenyar

Si tu l'animes, perquè hem quedat que era humà i també ho necessita, el mestre pot fer de les seves classes una obra d'art, i d'aquesta manera tu poder-ne gaudir!!.

Parlant d'art i tancant aquest espai agraint que pensessin en mi en la sec-

"El mestre", que resulta que no és un heroi, és humà, viu dins la mateixa societat que nosaltres...

ció d'aquesta revista, vos he de contar que vaig pensar el primer dia que em varen obligar a anar a escola.. M'imagino que va ser un desastre, gairebé tots els companys que aniríem a classe junts fins a 8è d'EGB ploràvem al mateix temps dins aquella sala.. Pobra Sor Margalida!!

Francisca Rosselló Monserrat

Sortides Esportives

La nostra escola un any més ha participat a les activitats del programa de jocs escolars organitzats pel Consell de Mallorca.

La primera diada fou la de psicomotricitat, celebrada dissabte dia 24 d'abril al Poliesportiu Joan Llaneres de Porreres. Un total de 28 nins i nines d'educació infantil del nostre centre varen gaudir d'un matí entretingut amb les diferents activitats proposades.

Un poc més entrada la primavera va tenir lloc la segona diada, aquesta era la de psicoplatja i esport platja. Es va realitzar a la platja de Cala Millor dissabte dia 22 de maig. Aquesta vegada hi

podien participar nines i nins de diferents edats, la nostra escola fou la que hi prengué part amb un major nombre de participants de tota la comarca (18 d'educació infantil, 32 d'educació primària i 6 d'educació secundària). Aquests nins i nines varen poder gaudir d'un dematí assolellat damunt la platja. Els més petits realitzaren construccions damunt l'arena i acabaren tots pintats de diferents personatges animats amb un gran ball. Els més grans varen poder practicar diferents esports damunt l'arena. Al final de la diada foren obsequiats tots els participants amb una camiseta, a més d'un estoig de pintures els més petits i un freesby per als més grans.

D'altra banda, la nostra escola fou convidada a participar a les *X Olimpíades esportives de Marratxí*. Aquestes són unes olimpíades que des de fa deu anys organitzen els col·legis del terme municipal de Marratxí, i aquest any han decidit proposar-ho també a les cooperatives d'ensenyament.

esports i es relacionassin amb nins i nines d'altres col·legis.

Els nostres equips de bàsquet d'iniciació i benjamí masculí prengueren part de l'activitat durant de tot el dissabte. A més de jugar a bàsquet, també practicaren handbol, tennis taula i futbol.

Les olimpíades tenen un sentit totalment lúdic, no s'annotava qui guanyava o perdia, simplement l'objectiu era que els participants practicassin diferents

Al final de l'activitat cada participant fou obsequiat amb una medalla i un diploma.

Una migdiada de dotze anys

Educar deu ser una cosa semblant a espavilar els marrecs i frenar els adolescents. Just al contrari del que fem: no és estrany veure nanos de quatre anys amb cotxet i xumet parlant pel mòbil, ni tampoc ho és veure'n de torze sense hora de tornar a casa.

N'hem dit sobreprotecció, però és la desprotecció més absoluta: el nen arriba a l'insti sense haver anat a comprar una trista barra de pa, just quan un amic ja s'ha passat a la coca.

Soprèn que hi hagi tanta literatura mèdica i psicopedagògica per afrontar l'embaràs, el part i el primer any de vida, i es faci un buit fins als llibres de socors per a pares d'adolescents de títols suggerents com *El meu fill em pega* o *El meu fill es droga*. Els nens d'entre dos i dotze anys no tenen qui els escrigui.

Des que abandonen el bolquer (ja era hora!) fins que arriben les compreses (i que durin), des que els desenganxes del xumet fins que t'ensumes que s'han enganxat al tabac, els pares fem una cosa fantàstica: descensem. Reposem forces de l'estrès d'haver-los parit i ensenyat a caminar i ens en desentnem fins que tocarà anar-los a buscar de matinada a la disco. Ara que per fi tornem a poder dormir, i fins que la

por a l'accident de moto ens torni a desvetllar, fem una migdiada educativa de deu o dotze anys.

Algú s'esgarrifarà pensant que aquest període és precisament el moment clau per educar-los. Tranquil, que per alguna cosa els portem a l'escola. I si arriben immadurs a primer d'ESO que ningú no pateixi, allà els esperen els col·legues de batxillerat que ens els sobreespavilaran en un curs i mig, màxim dos. Al model de pares que sobreprotegeix els petits i abandona els adolescents ningú no els podrà acusar d'haver fracassat educant els seus fills. No ho han ni intentat.

Il·lusió, Vocació, Passió

Demano perdó tres vegades: per col·locar en un títol tres paraules tan cursis i passades de moda, per fer-ho per parlar dels mestres, i, sobretot sobretot, perquè la meua idea és -ho sento- parlar-ne bé.

Sé que la meua doble condició de pare i periodista, tan radical que les seves sigles són PP, em convida a criticar-los per fer massa vacances (com a pare) i em suggereix que parli de temes importants, com la llei d'educació (és el mínim que li escauria a un periodista aquesta setmana).

Però n'estic fart que la paraula més utilitzada al costat d'escola sigui "fracàs" i al davant d'educació hi acostumi a

aparèixer sempre el concepte “problema”, i que “mestre” acostumi a compartir titular amb “vaga”. L’escola fa alguna cosa més que fracassar, els mestres fan alguna cosa més que fer vaga (i vacances) i l’educació és bastant més que un problema. De fet és l’única solució, però això ens ho tenim molt calladet, no fos cas.

El meu procés, íntim i personal, ha estat el següent: vaig començar sent pare, a partir dels meus fills vaig aprendre a estimar-me el fet educatiu, la feina de criar-los, d’encarrilar-los, i, ves per on, ara m’estimo els mestres, els meus còmplices. Com no m’he d’estimar una gent que es dedica a educar els meus fills?

Per això em dol que es malparli per sistema dels meus estimats mestres, que no són tots els que cobren per fer-ne, és clar, sinó els que en són, els que sumen a la professió les tres paraules del títol, els que mentre molts pares se’ls imaginin en una platja de Hawaii són tancats en alguna escola d’estiu, fent formació, buscant eines noves,

mètodes més adequats.

Us desitjo que aprofiteu aquests dies per rearmar-vos moralment. Perquè cal molta moral per ser mestre. Moral en el sentit dels valors i moral per afrontar un dia a dia feixuc sense sentir l’estima i la confiança imprescindibles. Ni els de la societat en general, i a vegades ni tan sols els dels pares que us transferrim la canalla però no l’autoritat.

¿Us imagineu un país que deixés el seu material més sensible, les criatures, en els seus anys més importants, dels zero als setze, i amb la missió més decisiva, formar-los, en mans d’unes persones en qui no confia?

Les lleis passen, i les pissarres deixen d’embrutar-nos els dits de guix per convertir-se en digitals. Però la força i influència d’un bon mestre sempre marcarà la diferència. El que és capaç de penjar la motxilla d’un desànim justificat al costat de les motxilles dels alumnes i, ja alliberat de pes, assumeix de bon humor que no serà recordat pel que li toca ensenyar-los, sinó pel que aprendran d’ell.

Carles Capdevila

Periodista

Llicenciat en filosofia i periodista. Director del programa *EDUQUEU LES CRIATURES*, que s’emet els diumenges al matí a Catalunya Ràdio. És productor executiu de *l’Alguna Pregunta Més* de TV3. Col·labora a les seccions d’opinió dels diaris *Avui* i *El 9 Nou*. És professor de ràdio a la Facultat de Comunicació Blanquerna de la Universitat Ramon Llull. És autor dels llibres *Nova York a la catalana*, *Criatura i Companyia*, *Jo vull ser*

famós i *Alguna Pregunta Més: Antologia de 10 anys de disbarats*. També ha escrit una desena de llibres de la col·lecció *La Mirada al Món*, protagonitzats per Les 3 besones. Ha dirigit i presentat el programa *Qui els va parir!* a TV3. Va col·laborar al programa *El Club* de TV3. Va dirigir *l’Alguna Pregunta Més* a Catalunya Ràdio (2000-2007). Va ser subdirector i guionista dels programes *Set de Notícies* i *Malalts de tele* a TV3. Entre 1992 i 1994 va viure a Nova York, treballant de corresponsal de diversos mitjans catalans. Ha creat el portal *Criatures.cat*, el club dels pares i mares catalans.

L'Hortet Escolar

L'hort ecològic és un model d'organització biològica i ecològica que sempre ha estat lligat a l'alimentació de la família.

Fa uns anys que conrear una petita porció de terra proporcionava menges que ajudaven a completar la dieta familiar en un temps en què la major part dels diners es destinaven a l'alimentació. A més, s'elaboraven conserves: pots de tomàtiques, tomàtiques seques, envinagrats... i si l'hort era una mica gran es venien els excedents de la producció als mercats.

Al llarg dels temps els horts s'han anat adaptant a les condicions específiques de cada nucli.

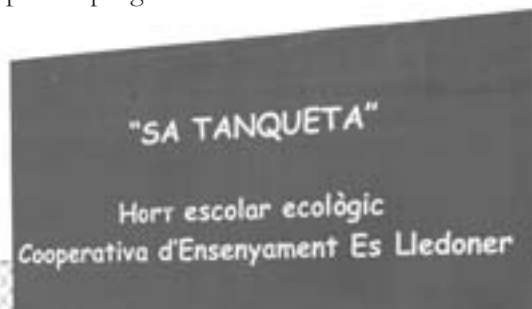
Per tot això, és molt enriquidor poder disposar d'un espai de conreu per dur a terme les activitats que es realitzen i les experiències que es viuen entorn de l'hort.

Durant aquest trimestre, els alumnes de cinquè de primària han sembrat les tomàtiques de casta grossa i de rama, els alumnes de sisè els pebrers i les alberginieres i els d'ESO els carabassons i les tomàtiques de ramellet.

Cal dir que "SA TANQUETA" ha rebut sovint la visita dels alumnes d'Educació Infantil 5 anys: han observat de bon grad el creixement, floració i desenvolupament de les llavors que sembraren en el primer trimestre i han pogut collir faves i pastanagues a balquena.

Per tant, ningú no posa en dubte que disposar d'un espai per fer un hortet escolar és millorar l'aprenentatge dels alumnes, amb una bona estructura operativa, definir-ne els objectius i desenvolupar un programa de treball adient a l'alumnat que l'ha de treballar.

Cristòfol Fontanet Àvarez
Coordinador hortet escolar

Treballam l'hortet

Els nins i nines de 5 anys durant el curs hem participat amb el projecte que es du a terme a l'escola nova: "l'hortet".

Hem fet una feina "in situ" que ha estat la de sembrar, observar i collir les verdures que havíem cultivat: pastanagues i faves, i llavors l'hem complimentada dins l'aula.

Aquí és on la mestra hi ha mesclat totes les àrees de plàstica, lectoescriptura, matemàtiques, i la veritat és que ens ha sortit un "llibret" d'allò més elaborat.

La pràctica a l'aula també s'ha duit a terme amb la sembra d'una llavor de fava per cada nin i ens va servir per relacionar-ho amb la rondalla treballada per Sant Jordi "En Joanet de sa gerra".

I per acabar ens convertirem en cuiners, anàrem al mercat a comprar pastanagues i al supermercat a cercar la resta de condiments per poder fer unes dolces "bolles de pastanaga".

Com veis, una feina començada a l'octubre i acabada al mes de maig, on l'objectiu principal era mantenir un mateix fil conductor.

Només dir: una experiència nova, diferent i enriquidora.

Els nins de 5 anys

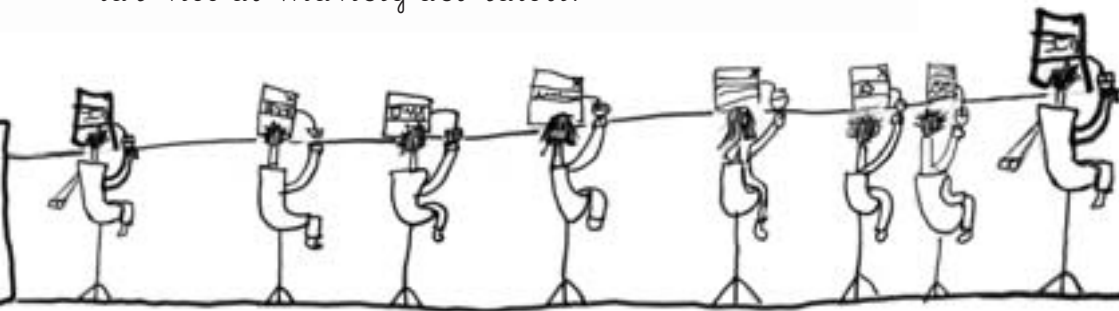
APLICAM LES NOVES TECNOLOGIES

A les aules de primer cada quinze dies hem anat a l'aula d'informàtica per començar a familiaritzar-nos amb les noves tecnologies. L'objectiu principal per aquest curs era saber entrar dins un joc, saber clicar, manejar el ratolí, etc.

Però com sabem les noves tecnologies tenen moltes aplicacions i dins el nostre centre és un dels nostres objectius primordials.

Sovint les noves tecnologies poden tenir un caire certament negatiu; les associem a nins enganxats als videojocs, consoles, xateig, etc., però és cert que utilitzades correctament tenen un àmbit molt més ampli, poder realitzar treballs, extreure informació, utilitzar-los com a mitjà de comunicació i camps com la matemàtica, realitzar càlculs, gràfics... fins i tot amb nins amb dificultats d'aprenentatge pot ser una gran eina per facilitar o suplir mancances que puguin tenir.

Per tant a les aules de primer hem volgut fer una petita aplicació d'aquestes noves tecnologies i no limitar-nos al maneig del ratolí.

Aquesta activitat ha consistit en la realització d'una presentació multimèdia relacionada amb temes treballats a l'àrea de Coneixement del Medi.

Els mamífers

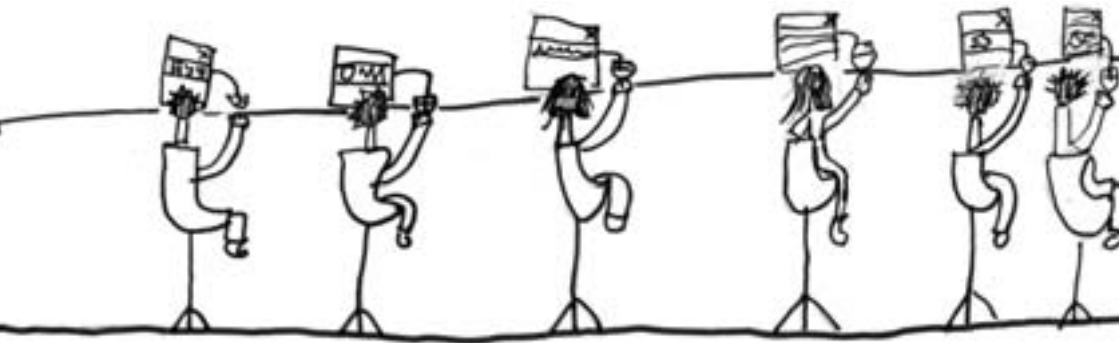
1.- Hem seleccionat els objectius i continguts treballats.

2.- Hem fet un recull dels objectius que ens interessava reforçar.

3.- Hem anat a la sala d'audiovisuals i hem fet una projecció del power-point, explicant el seu funcionament.

4.- Hem treballat conjuntament o en petits grups les activitats dinàmiques.

Ha estat una activitat engrescadora i divertida i molt positiva tant pels alumnes com per a les mestres.

1r Educació Primària
Miriám Gallardo Valls de Padró

Alberg Saboga

Porto Cristo | Mallorca

DOS DIES DE COLÒNIES

Aquest any hem anat de colònies a l'Alberg Saboga, a Porto Cristo. Vàrem partir un dijous dematí amb moltes ganes de passar-ho molt bé durant dos dies amb tots els companys que venien.

El primer dia de colònies, quan vàrem arribar, berenàrem i després poguérem jugar fins que varen venir els monitors i es varen presentar: es deien Ore (que és molt divertit) i Marga (que és molt alta i juga a bàsquet). Ells ens varen explicar que aniríem a la platja a fer uns jocs.

El monitor Ore ens va ensenyar que quan ell digués "melón, melón", nosaltres havíem de contestar "sabrosón". Això voldria dir que havíem d'anar tots cap a ell i escoltar.

A l'hora de dinar ens donaren uns macarrons boníssims i un peix fregit amb patates i ensalada que era mel. Quan acabàrem Ore ens va explicar una història d'un pirata que es deia PEP POP, que estava molt trist perquè havia perdut el seu tresor i nosaltres l'havíem d'ajudar a cercar-lo.

A l'hora de berenar ens digueren que en haver sopat ajudaríem a PEP POP a cercar el seu tresor amb les llanternes i en haver-lo trobat aniríem a la discoteca (UAAAUUU !!!). Férem dos grups i guanyaren els de 2n B però és igual, el més important és que tots hi vàrem participar.

Això de la DISCO ens va fer TANTA IL.LUSIÖ a les nines de 2n A que quan vàrem haver-nos dutxat ens vàrem pentinar i perfumar i posar brillantors una hora, i, quan les nines de 2n B ho veren varen venir a la nostra habitació i varen voler FER EL MATEIX! Quina GRAN OCASIÖ! QUINA EMOCIÖ!

El problema va ser que, cercant el tresor ens despenjàrem bastant, però com que la disco estava molt a les fosques només vàrem protestar un poc a les mestres, però no ens varen deixar tornar pujar a l'habitació a arreglar-nos.

A la disco ens ho passàrem pipa i no volíem anar a dormir, de fet eren les 2.30 quan el darrer va aclucar els ulls....i a les 6.00 DIANA!!!!:

REUNIÓ A LA MEVA LLITERA !
Va dir un i, les mestres, varen tornar començar a fer el "paseillo".

Ara venia la gran feina: aficar els sacs dins les bosses, Oh! Quina cosa més difícil, millor dit IMPOSSIBLE!.

Quan ens donaren el berenar TOTS menjàrem com mai ho havíem fet: torrades i més torrades, cereals i més cereals, mantega....., melmelada..... llet i suc... i quan ja havien llevat taula tornàvem a cercar-ne més i menjàvem torrades amb mantega, amb xoriç, amb torrades....

I amb la panxa ben plena anàrem a veure una pel·lícula que ens posaren a la paret; era d'animals de la mar. Després tornàrem a la platja i quan acabàrem les activitats ens donaren permís per banyar-nos els peus i el cap, OH! Quin desastre! Aquí tots vàrem quedar fets un POP com el pirata PEP POP.

I s'ha acabat: a repartir-nos els diplomes i a despedir-nos. De tornada cap a casa.

Quan arribàrem, les mares ens esperaven al Parc Municipal; tots baixarem de l'autocar un poc cansats, però ens havíem divertit molt. Han estat unes colònies MOLT DIVERTIDES.

Pedro, Miquel Àngel, Lluís, Sebastià, Noah, Caterina del Mar, M^o Antònia, Àngels Bonnin, Jaume Bordoy, Pere Antoni, José Antonio, Joan Miquel, Diego, Cristina, Àngels Fiol, Aina i Rafa.
2n A Primària.

L'altra setmana vaig anar de colònies amb els meus amics de l'escola a l'alberg Saboga de Porto Cristo. Tot just arribar-hi vàrem conèixer els monitors, n'Ore i na Marga, són molt simpàtics.

El primer dematí anàrem a la platja, vàrem jugar amb la sorra i férem jocs molt divertits. L'horabaixa també vàrem anar a la platja, a l'hora de berenar tornàrem a l'alberg i allà seguïrem jugant.

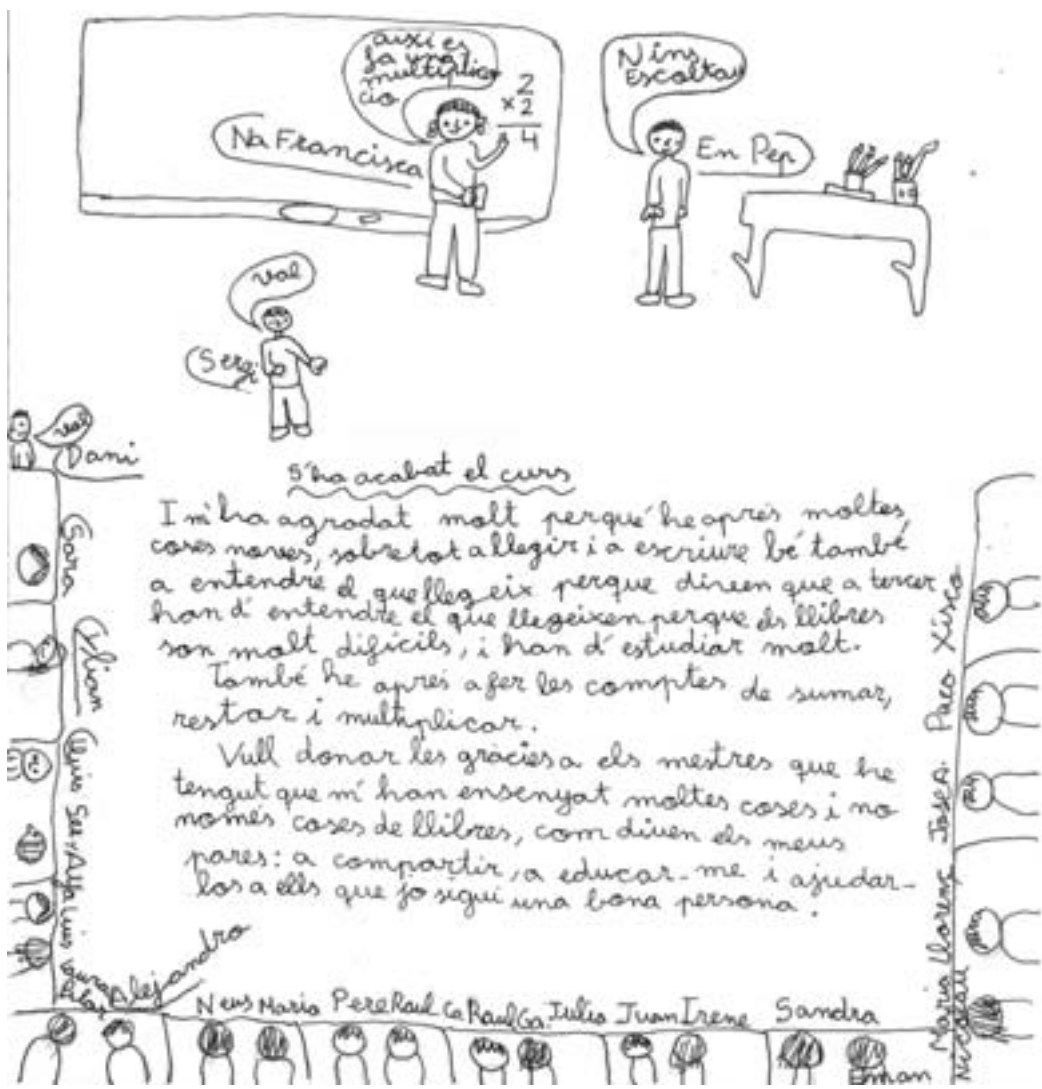
Per beure, al sopar, ens varen donar aigua de colors, què divertit! Després de sopar vàrem fer un joc amb llanternes que ens va agradar molt i també vàrem ballar en una discoteca imaginària.

El que més m'ha agradat ha estat dormir a les lliteres amb el sac de dormir.

El dematí vàrem tornar a la platja, ens banyàrem un poc les cames i el cap, va ésser molt divertit, l'aigua estava gelada!

A migdia vàrem tornar a ca nostra, hem passat dos dies meravellosos, m'agradaria molt tornar-hi anar.

Àngels Fiol
2n A Primària

S'ha acabat el curs

I m'ha agradat molt perquè he après moltes coses noves, sobretot a llegir i a escriure bé també a entendre el que llego i així perquè diuen que a tenir han d'entendre el que llegeixen perquè els llibres són molt difícils, i han d'estudiar molt.

També he après a fer les comptes de sumar, restar i multiplicar.

Vull donar les gràcies a els mestres que he tengut que m'han ensenyat moltes coses i no només coses de llibres, com diuen els meus pares: a compartir, a educar-me i ajudar-los a ells que jo sigui una bona persona.

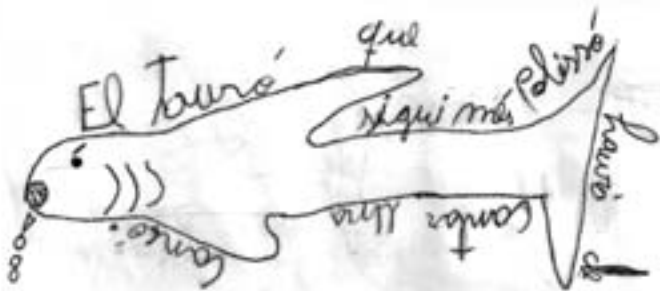
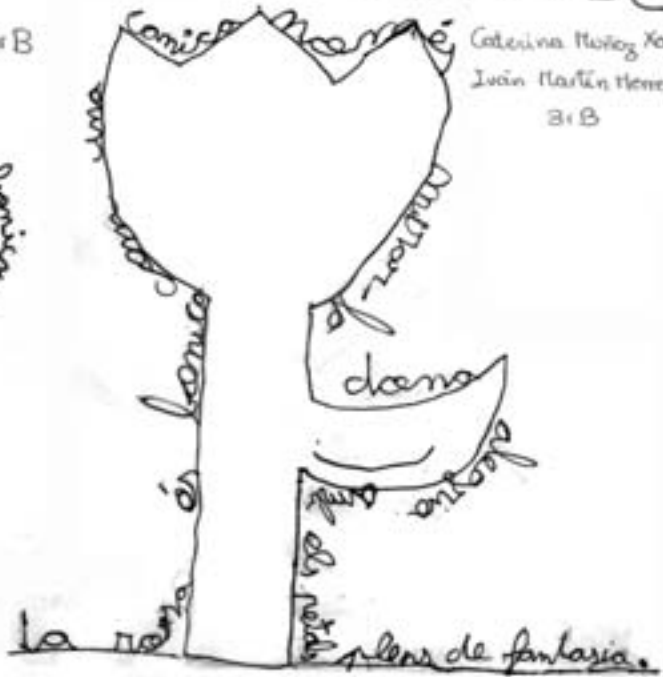
Llorenç Nicolau Sagrera
2n B Primària

FEIM CALIGRAMS

César Jimenez Diaz
Jorge Solís Ojeda 3rB
María Leiva Oliver

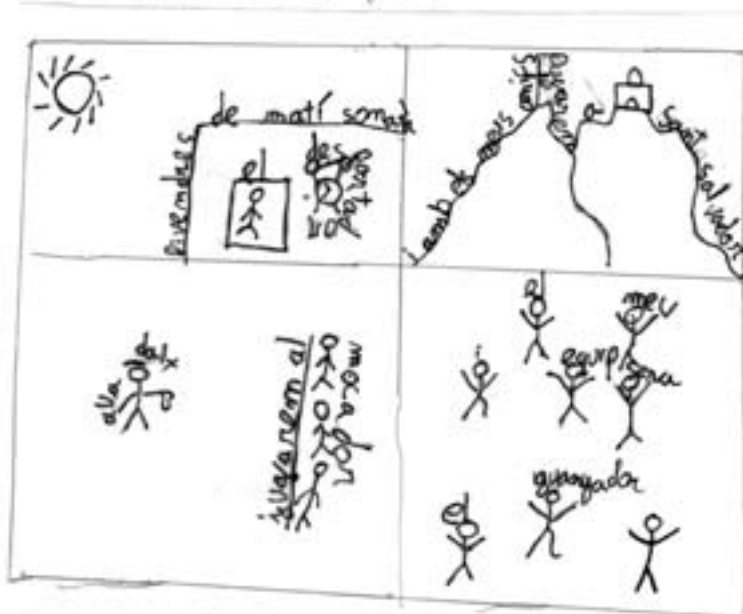
Catalina Muñoz Xamena
Jván Martín Romero
3rB

Rafael Martín
Ainhoa Ponce 3rB

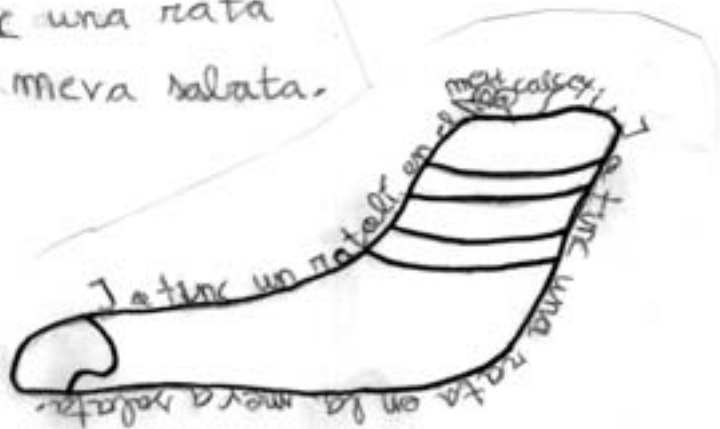
Divendres de matí sonarà el despertador
i amb els meus amics jugarem a Sant Salvador
allà del jugarem al mocador
i el meu equip serà el guanyador.

Juan Antich
3a A

Ja tinc un ratolí
en el meu calçotí.
Ja tinc una rata
a la meua salata.

Raul Garcia
3rA

- Sortida a sa tafona de Son Tomella. (Santa Maria) -

Aquest trimestre, hem anat d'excursió a sa tafona de Son Tomella, al nord de Santa Maria. A la tafona, vam veure com es feia l'oli antigament. La tafona era molt gran, de moltes plantes d'altura i també tenia moltes habitacions. Tenia un clostre, molt gran, on al seu interior hi havia una porta molt grossa i molt alta per que quan es canyos de la tafona arribes amb el cavall, pogués entrar sense desmuntar. També vam fer un taller de sabó. Em van explicar que per fer-lo utilitzaven l'oli de menor qualitat, aigua i sosa caustica, també s'hi podien mesclar olis essencials perfumats. Din la tafona, hi havia una sala molt gran amb tota la maquinària que feien servir per fer l'oli. També hi havia persones, dues amb molta força que feien voltes la pedra, el "dinami" que era s'encarregat de posar l'aigua bullent damunt la porta, el mestre olier i altres persones. Em va agradar molt.

Albert F.

4t A de Primària.

Albert Fuster Oliver

Sortida a la Laguna de
San Torrella (Santa Maria)

Feim Sabo

Dijous 18 de març, carem anar a
sa laguna. Un pic allà, quan carem
arribar, carem baixar del bus i
carem veure un pont. A les poques
pases arribarem a sa laguna allà,
va venir un monitor que ens va
informar de quasi tot sobre la
laguna. Dins la laguna hi havia
treballadors i visitants. A la laguna
hi havia estris i maquinaria. A una
habitació hi havia unes màquines
amb les quals feien di. A depora
de la casa hi ha unes
explanades a on hi havia
prats per els quals tiraven
les olives i feien di així era
el procés.

Després de que el monitor ens
explicar així, ens va explicar
com es feia el sabó.

Ingredients: Oli

Aigua

Sosa Caustica;

Ens va dir que haviem d'esperar
50 dies a usarlo.

Així va ser aquest dia.

4'A primària

Yolanda Garrido Gaya

Excursió al Parc Natural de l'illa de Dragonera

Nosaltres els alumnes de cinquè de primària anàrem al parc natural de la Dragonera dia onze de maig.

El parc natural de la Dragonera està format per l'illa de Dragonera, s'illot d'es Pantaleu, l'illa Mitjana i es Calafats, que pertanyen al municipi d'Andratx.

Per anar fins allà agafàrem un autobús durant una hora i mitja per arribar a Sant Elm. Allà berenàrem i posteriorment pujàrem a una barca que ens dugué cap a la Dragonera, que l'anomenen així perquè des de Mallorca té forma de dragó.

En arribar una monitora ens explicà moltes coses: que el rei Jaume I quan va venir a conquerir Mallorca es va aturar a l'illa del Pantaleu; que allà hi havia moltes sargantanes endèmiques de l'illa i que moltes havien perdut la cova com a forma de defensa davant d'un depredador i també ens explicaren que allà hi volien construir urbanitzacions, però que el 1987, el Consell de Mallorca comprà l'illa i el govern creà el Parc Natural per tal d'evitar-ne la seva destrucció.

Després caminàrem fins al mirador de na Miranda i fins el Far de Tramuntana. Pel camí poguérem observar tot tipus d'ocells: falcó marí, falcó comú, xoric i sobretot gavines. També la seva flora: mata, pi blanc, ullastre, tamarell... Però el que ens va cridar més l'atenció va ser un niu d'ous de gavines on poguérem observar el seu naixement sense perdre de vista la seva mare que ens observava atentament. També poguérem veure la vista de la Serra de Tramuntana de Mallorca. Quan arribàrem al Far entràrem a dins a veure una exposició de fotografies antigues de la gent que vivia allà. Quan tornàrem cap al port de la Dragonera també vàrem poden anar a una altra exposició. Va ser una excursió molt bonica.

Després tornàrem cap a Sant Elm on ens banyàrem a una platja i a on també dinàrem. A les tres i mitja, després d'haver menjat un polo, tornàrem amb autobús a Felanitx.

Hauríem de donar gràcies a les persones que aconseguiren que la Dragonera estigui molt ben cuidada i sense edificar.

Joan Ferran Bernàcer Aznar
5è Primària

Viatge a Barcelona

El passat dimecres dia 17 de Març, vàrem anar de viatge d'estudis a Barcelona. La nostra estada allà va ser molt curta, només tres dies. El que vàrem haver de fer va ser aprofitar els dies al màxim. Us ho contaré tot molt detalladament des del primer dia.

Dimecres ens aixecàrem molt prest, ja que a les 5:45 del matí havíem d'estar llestos al Passeig d'Ernest Mestre. Quan vàrem ser tots dins l'autocar, partírem cap a l'aeroport de Son Sant Joan a Palma. En arribar a l'aeroport, vàrem haver de facturar les maletes. I acte seguit passàrem per la duana i anàrem a la porta d'embarc. Allà berenàrem tranquil·lament mentre observàvem alguns avions que venien o se n'anaven, també podíem anar a comprar a les tendes. Va arribar l'hora d'embarcar tots estàvem molt nerviosos, fins i tot hi havia algú que era la primera vegada que hi pujava. El viatge en l'avió va ser molt agradable i còmode. Arribàrem bé.

Ens esperava un autocar, pujàrem i anàrem a la Sagrada Família. El temple expiatori de la Sagrada Família vol ser un espai d'acolliment, de pregària i de reflexió, un lloc per expressar l'amor a Déu i als homes. És un edifici en procés de construcció que se segueix aixecant gràcies als donatius que es reben d'arreu del món. El 1874 l'associació de devots de sant Josep, presidida per Josep Maria Bocabella, va promoure l'edificació del temple dedicat a la Sagrada Família, i l'any 1882 es va col·locar la primera pedra de la cripta, sota la direcció de l'arquitecte Francisco de P. del Villar. Diuen que l'any 2030 aquesta gran edificació estarà finalitzada.

Després de veure la Sagrada Família anàrem a la tenda de records, però no compràrem moltes coses perquè allà tot era molt car.

L'autocar ens va acompanyar fins l'hotel, en el qual vàrem deixar les maletes, descansàrem i dinàrem. Després de dinar vàrem observar detalladament i degustar xocolata, a la fàbrica de xocolata. Allà ens explicaren d'on venia la xocolata, de quin fruit, i també com es degusta la xocolata.

Es fa de la següent manera: obris la xocolata del seu envoltori, l'ensumes, te'l poses devora l'orella, el trossegues una mica i escoltes el soroll que fa en trencar-se, i finalment et poses a la boca la mica de xocolata que has trossejat perquè es fongui a la llengua, si t'ha agradat en menges més, si no el deixes. Després visitàrem el museu. Hi havien molts de personatges d'animació, fets de xocolata i altres figures diferents, després entràrem a la tenda de xocolata a comprar.

En haver comprat, anàrem a l'hotel. Ens dutxàrem, sopàrem i també teníem previst anar a fer una visita nocturna, però es va cancel·lar perquè hi havia un partit del Barça, i ningú s'ho volia perdre. Després del partit anàrem a les nostres habitacions i ens n'anàrem a dormir. Al dia següent anàrem a visitar El Camp Nou. Tothom estava molt content de tenir el privilegi de poder ser allà. Vàrem descobrir una cosa que desconeixíem: el Barça té una capella a on van a resar. Entràrem al vestuari de visitants. També entràrem al museu del Barça, on tenien tots els trofeus que havien guanyat. També allà

és podia escoltar l'himne del Barça!!!

En sortir, entràrem a la tenda del Barça, allà hi havien moltes coses per comprar. Just devora hi havia la pista de gel del Barça. Allà ens ho vàrem passar de faula, el patinatge era quelcom nou per a nosaltres, però tot i així aprenguérem un poc a patinar sobre gel.

En acabar el temps de patinar vàrem anar cap a l'hotel a dinar. Després de dinar pujàrem a les habitacions a descansar una estona fins que els mestres ens ho permeteren. L'horabaixa visitàrem el museu marítim. Allò estava ple de vaixells. N'hi havia un que devia fer uns 100 metres pel cap baix, ens va agradar molt. En sortir passàrem per la tenda però era molt petita i no hi havia gaire cosa.

Després anàrem a l'aquari, en entrar ens vàrem mostrar un reportatge de peixos que va durar 30 minuts aproximadament. Després anàrem a veure taurons i peixos de tot tipus. A mitja visita, ens feren una fotografia on pareixia que estàvem dins la boca d'una balena. Seguïrem la visita, i en acabar passàrem a recollir les fotografies que ens havien fet. Acte seguit passàrem per la tenda, compràrem coses molt virguereres i anàrem cap a l'hotel.

A l'hotel sopàrem i després ens canviàrem la roba, ens dutxàrem i partírem cap al cinema Imax per veure dues pel·lícules; una anava de dinosaures i era com un documental. Aquesta pel·lícula és deia "Dinosaurios Alive" (3D) que es podia veure amb ulleres de tres dimensions. En acabar aquesta, vàrem veure una pel·lícula què és deia "Stomp, Ritmos del Mundo" Aquesta anava de gent d'altres països que vocalitzava i feia sorolls, per tal de crear una cançó. Aquesta pel·lícula no era en tres dimensions. En

acabar ens temérem de què la pantalla era de set pisos d'alt!!! Era impressionant. Del cinema anàrem cap l'hotel a dormir.

Al dia següent era el darrer dia d'estada a Barcelona. Els dies és passaven volant com si res. Berenàrem, i pujàrem a les habitacions a acabar de fer les maletes. En estar les maletes acabades, les baixàrem al vestíbul i les guardàrem a una habitació. A continuació anàrem al zoològic durant una hora més o menys. En acabar de fer la visita anàrem a la tenda de records i compràrem peluixos i moltes coses més. En acabar de

comprar anàrem a l'hotel a dinar per última vegada. Després de dinar anàrem a fer una volta amb els mestres pel carrer. En arribar les 15:45 hores anàrem cap a l'autocar, cap al museu de la ciència, allà hi havia coses increïbles i virgures. També allà dins hi havia el planetari *Gènesis* que durava una hora més o menys.

El planetari tractava de planetes i estrelles. També aquí hi havia tenda. En finalitzar la compra, anàrem cap a l'autocar perquè ens dugués a l'aeroport de Barcelona. Allà facturàrem les maletes, passàrem la duana i jugàrem una estona. Sopàrem d'un picnic que contenia: 2 sandvitxos, 1 fruita, 2 palmeretes petites de xocolata, una bossa de patata fregida, un suc i una botella d'aigua.

Una hora després de sopar vàrem embarcar cap a Mallorca amb el vol d'avió (Spanair JK 5700). En arribar a l'aeroport de Palma, un autocar ens duugué a Felanitx. A les 23:30 hores aproximadament arribàrem a Felanitx, al Passeig d'Ernest Mestre, amb tres persones fantàstiques que ens acompanyaren durant tot el viatge que són els nostres mestres: en Cristòfol Fontanet Àlvarez, na Maria Isabel Vilanova Canet, i na Llúcia Pascual Cortés, la P.T. Ha estat una experiència única i inoblidable. M'agradaria què és pogués repetir.

Mireia Casasayas Suàrez
Sisè d'Educació Primària.

Enquesta PQPI

Per fer aquest article vaig pensar a fer una enquesta als alumnes de PQPI. Recomano que els qui tenen problemes amb els estudis d'ESO provin de fer aquest curs. He fet un parell de preguntes perquè sapigueu si és fàcil fer aquest curs, si els ha agradat, què hagessin fet si no haguessin fet aquest curs, etc...

Els resultat obtingut en l'enquesta han estat els següents:

A la majoria dels estudiants de PQPI els ha agradat aquest curs. També han dit que és més fàcil perquè no exigeixen tant com a l'ESO. Han coincidit en els motius que tenien quan varen venir a fer aquest curs: la majoria de gent ha dit que era per obtenir el graduat en secundària. Per una altra banda, totes les alumnes han contestat que sí que seguirien estudiant. I quasi totes tenen algun objectiu marcat per quan acabin aquest curs de PQPI. Per exemple, na Carmen Cañas ha dit que aniria a fer un curs de perruqueria a Manacor, na Sara Espinoza s'imagina que faria un FP d'Auxiliar d'infermeria, na Jasmin Ford ha comentat que voldria estudiar Jardí d'infància. Na Isabel Barros ha dit que s'estima més cercar feina, treballar i seguir estudiant algun curs. Quant a na Lúdia Cabrera, farà les proves d'accés i l'any que ve si aprova anirà a fer un grau mitjà de Disseny a Palma. Na Miroslava Demyan es decanta per l'opció laboral; na Kristina Dranytsina ha dit que seguiria estudiant i n'Alba Pintor, ja per acabar, farà un grau mitjà d'Administració.

En canvi, a la pregunta sobre qui els va proposar fer el PQPI, hi ha hagut una diversitat de respostes, però així i tot hi ha hagut coincidències: els alumnes que abans ja estudiaven al Col·legi Sant Alfons feren PQPI aconsellats per l'orientadora de l'escola, Catalina Moll. A la pregunta sobre què haguessin fet a la seva vida si no haguessis trobat aquest curs, hi ha gent que diu que haguessin continuat amb el curs d'ESO fins a complir l'edat obligatòria per poder anar a treballar, altres haguessin fet algun curs formatiu, i altra gent assegura que hagués començat a fer feina

Miquel Santandreu Calatayud.
Estudiant de PQPI

La cinta groga o Viure la discriminació en pròpia pell

L'experiència que tot seguit explicarem té com a objectiu reconèixer a partir de la realitat més propera que ens envolta situacions de discriminació pel simple fet d'esser diferents.

Per aconseguir-ho, la idea era dur, de forma ben visible, una cinta groga fermada al braç esquerre durant una setmana i en tots els moments del dia i de la nit. Per tal de poder després explicar el resultat de l'activitat, els alumnes havien de fer un diari personal on quedassin enregistrades les reaccions que provocava l'anomenada cinta.

Des de la classe d'ètica es va proposar als alumnes de quart de secundària l'experiència i si bé alguns tenien una mica de por a fer el ridícul, ambdós grups l'acollien amb entusiasme. Haguérem d'explicar que la cinta, per poder dur a terme l'activitat com cal, havia d'esser una part més del vestuari i que no havien d'oblidar posar-se-la durant els set dies que durava l'activitat. La cara que posaren alguns quan comentàrem que també l'havien de portar damunt el pijama va ser realment allò que en diuen "un poema".

Passades les primeres hores, tothom se sorprengué en comprovar de quina manera cridaven l'atenció per portar un simple detall com aquest i, sobretot, de les reaccions variades de la família, amics i desconeguts. Se varen sentir observats anant pel carrer, qüestionats sovint i interrogats sota pressions d'alguna mena. Però la majoria va saber assumir el seu paper i guardar silenci fins al final de l'activitat.

A continuació us feim un tast d'alguns dels moments que han recollit en els seus diaris personals.

Ahir a la tarda vàrem quedar amb na Caterina i en Pere per anar a comprar la cinta groga. Just davant "Ca na Tonda" ens vàrem trobar en Toni i en Joan i tots cinc vam entrar dins la botiga per fer la compra. Vàrem demanar al dependent si tenia cinta groga i ell ens va dir que sí; ens la va treure i ens va dir quanta en volíem, nosaltres li vam dir que en volíem cinc trossos de mig metre. Ell mentre tallava ens va demanar si era que havíem fet una promesa o qualche cosa així. Nosaltres vam fer un poc que sí amb el cap sense dir res. Va ser sortir al carrer i tots cinc ens vam fermar la cinta al braç esquerre per començar com abans millor la prova.

Quan el meu pare em duia amb cotxe fins a l'escola em deia: *Però com pot ser possible que encara portis aquesta cinta pel braç? Què t'has tornat boja?*. La meva resposta ha estat: *Papà això són coses meves.*

El meu germà m'ha vist escrivint el diari i m'ha dit: *Què fas?* I jo: *Res, una cosa d'escola. Ara veste'n. Aaah, si me contes perquè duis la cinta posada (en aquell moment no la duia posada perquè havia d'anar a sopar i m'havia fuit del cap, un descuit!). Jo li he dit perquè m'agrada, però ell me deia que no s'ho creia i que no li digués mentides. Que t'ha d'anar a agradar sa merdeta aquesta? Deixa'm, som lliure de dur el que vull, no?* I me diu: *No fins que no me diguis perquè..* Surt i tornà entrar al cap d'una estona amb les tisores en una mà i la cinta en l'altra. Ma mare m'ha defensat i finalment no li he contat i m'ha tornat la cinta. En poques paraules avui la meua cinta ha estat en perill de mort! Ha ha ha ha!!!

Avui per començar el dia he dit a mon pare que m'ho possés i com fa tothom m'ha demanat el per què duia això i jo li he dit perquè m'agrada i me diu aaah.. *Doncs si a tu t'agrada a mi també* (es que mon pare és així de "bonatxón").

Avui he perdut la cinta no sé com. A ca meva les coses no estan molt normals, és com si jo fos un traïdor. La meva mare m'ha dit que això devia ser cosa de l'escola, perquè no és molt normal que jo em posi una cinta groga per voluntat pròpia (vaig riure molt). Al final he descobert que no vaig perdre la cinta: he entrat a l'habitació dels meus pares a cercar alguna cosa i la vaig veure.

Quan va acabar l'entrenament no havia pensat a dir al meu pare que vengués a cercar-me i vaig haver de demanar un mòbil per poder-lo cridar. Però em varen contestar que per cridar els hauria d'explicar perquè duia una cinta. I vaig acabar cridant amb el mòbil de l'entrenador.

A l'escola en Jaume Barceló, el professor, s'ha posat una cinta blava al braç i ens deia que nosaltres no anàvem a la moda, que ara la cinta es duia blava. A l'assaig de banda, en Guillem, que toca el saxòfon i seu darrere jo, em va demanar: "Què és això que duis pel braç tu i na Mª Antònia?", i jo li vaig respondre: "És una cinta groga", i ell em diu: "No, ja ho veig que és una cinta groga, però per què la duis?", i jo li vaig respondre: "És la nova moda, no t'agrada?", i ell va dir: "Ah, està bé! Jo em posaré els calçons blancs damunt el pit i diré que és una nova moda", i jo li vaig dir: "Prova-ho, potser tens èxit!".

Aquesta jornada no m'han dit gaire cosa per la cinta. El meu germà està segur que cada dia estic pitjor però jo no l'escolt. La meva padrina em demana per què duc la cinta i jo li dic que és perquè m'agrada i ella me diu que estic més guapo. Ningu no m'ha tornat a demanar res pus en tot el dia.

L'horabaixa a l'entrenament de futbol, en Xavi (un dels companys d'equip) ha estat d'allò més impertinent. Ens ha dit a mi, a en Pere i a en Toni a veure si servia per localitzar-nos si ens perdem, com una espècie de xip que porten els cans.

El vespre hi ha hagut una festa al parc municipal de Felanitx organitzat pels alumnes de segon de batxillerat. Tothom ens mirava amb una cara com que dir *vaja nines més boges, retardades o curtes*. Jo em sentia ben orgullosa de dur-la, no com una de les meves amigues que se l'ha llevada per "por"

Quan he arribat a ca meva ma mare m'ha demanat perquè duia la cinta groga, jo li he contestat que perquè m'agradava. Ella no s'ho ha cregut i m'ha repetit la pregunta, i així durant gairebé 2 minuts. La conversa ha acabat amb un càstig, sense ordinador... m'han fugit les ganes de dur la cinta, però he aguantat. El més graciós d'avui ha estat quan he anat a l'entrenament de futbol amb la cinta groga. L'entrenador m'ha demanat perquè duia la cinta, jo he contestat per què m'agradava i ell m'ha contestat "lleva't això i a córrer, aquí no volem maric...nades". M'he hagut de llevar la cinta, però llavors me l'he posada tot d'una.

PQPI

..Entrevista als professors..

Preguntes per als professors:

- 1- Has tingut una altra feina abans de ser professor? De què has treballat abans de ser professor?
- 2- Per què has triat la carrera de professor en lloc d'una altra carrera?
- 3- T'ha costat molt arribar al nivell professional que volies?
- 4- Tens pensat seguir formant-te professionalment?
- 5- Quina diferència hi ha en el comportament dels alumnes d'ara respecte a:
  - L'any passat?
  - Fa 5 anys ?
  - I fa 20 anys?
- 6- Prefereixes més la disciplina d'abans o la llibertat d'ara?
- 7- Ets molt exigent a l'hora de puntuar? Creus que demanes més del que poden donar els alumnes?
- 8- Et dus bé amb els alumnes? I amb els professors?

Catalina Moll Duran

- 1- No
- 2- Perquè des de la infantesa m'agradava. I m'agada molt l'ambient amb els nins.
- 3- Aconseguir una meta sempre suposa un important esforç.
- 4- Sí, mai no pots deixar de formar-te; t'has d'anar reciclant.
- 5-
  - Les diferències no són massa significatives.
  - Fa 5 anys, es reconeixien més les necessitats.
  - Fa 20 anys, encara no feia classe.
- 6- Crec que hauríem d'arribar a un equilibri, entre els dos extrems.
- 7- Normal, tract de valorar diferents aspectes. No.
- 8- En general sí. També

Francesca Gilart Maimó

- 1- No
- 2- Perquè des de sempre m'agradaven els nins, l'educació l'ensenyament, etc.
- 3- Sí, sobretot fer curssets per posar-se al dia.
- 4- Sí, perquè si no es pot fer aquesta feina.
- 5-
  - No hi ha molta diferència, però a P.Q.P.I tenen un millor comportament enguany.
  - Fa 5 anys, crec que tampoc hi havia molta diferència.
  - Fa 20 anys, quant jo anava a classe sí n'hi havia perquè es respectava més i les famílies donaven més suport als professors.
- 6- M'agradaria que fos una mescla dels dos.
- 7- Crec que el normal. No, mai.
- 8- Sí, també

Xavier Ginard Bosch

- 1- Sí, Director de Recursos Humans i després l'educació...
- 2- Els meus estudis són d'economia i em dedico a mestre perquè m'agrada l'educació.
- 3- Sobre tot m'ha costat trobar allò que m'agrada.
- 4- Sí.
- 5-
  - L'any passat, crec que enguany en general es fa més feina.
  - Fa 5 anys: encara no feia feina.
  - Jo anava a la escola crec que el comportament dels alumnes era més recte.
- 6- Ni una ni l'altra, m'agradaria una cosa equilibrada.
- 7- Crec que sí, però sempre amb bona intenció i intentant ser just.
- 8- Jo crec que sí, també.

Jaume Obrador Vaquer

- 1- Sí, Tècnic Informàtic a una empresa privada.
- 2- Enginyer informàtic, perquè m'agrada i l'horari és molt atractiu.
- 3- No, perquè m'agrada molt la carrera que vaig triar.
- 4- Sí, d'una forma o l'altra sempre m'estic formant.
- 5-
  - No hi ha molt diferència.
  - Hi havia més interès per estudiar, però no molt.
  - No feia classe, però com a alumne crec que hi havia més respecte cap als mestres.
- 6- Ni una cosa ni l'altra, hem passat d'un extrem a un altre extrem.
- 7- No, no
- 8- Sí, sí

Jaume Barceló Coronado

- 1- Sí, fontaner, cambrer, a un magatzem, etc...
- 2- Magisteri d'educació física, perquè m'agrada el món de l'educació.
- 3- Sí, encara que sé que hi ha estudis més complicats.
- 4- Contínuament m'estic formant.
- 5-
  - No hi ha molta diferència, són un poc xerradors però no són dolents.
  - Més o manco igual.
  - Els nins solien tenir més respecte dins les aules i els pares donaven suport a les decisions dels professors.
- 6- Tenir disciplina no vol dir que no tenguis llibertat.
- 7- No, no.
- 8- Sí, sí.

Mª Antònia Obrador Prohens

- 1- Quan vaig acabar la carrera vaig començar a treballar de mestre i després d'una altra cosa.
- 2- Perquè m'agradava tot.
- 3- El que és habitual.
- 4- Sí.
- 5-
  - Molta, molta, però molta.
  - Tenien un comportament més estricte i educat.
  - Molt millor, quan més enrere millor.
- 6- Un terme mig, entre els dos.
- 7- No, No.
- 8- Sí, També

Com ja sabeu enguany les Jornades Multiesportives que organitzen els de 4t d'ESO han estat una mica diferents en la forma com es competeix, ja que es tractava d'una competició per equips, tant en els esports col·lectius com individuals. Així els resultats de cada un dels seus membres a les diferents competicions individuals o col·lectives influeix directament sobre la puntuació total de l'equip.

Aquí teniu la classificació final tant de primària com de secundària.

Secundària

Equips	Natació	Badminton	Senderisme	Tennis	Tennis Taula	Ciclisme	Atletisme	Col·lectius Tradicionals	Col·lectius alternatius	Mascla cursos	TOTAL
Indeseables	38	33	39	21	35	35	28	25	25	10	289
Eh? Mec1	26	18	35	34	23	15	29	25	25	20	250
Los mixtos	14	26	36	27	36	17	21	25	15	20	241
Longuinus	19	24	28	35	23	28	29	20	15	10	231
M45TN	13	34	18	30	8	35	22	20	20	20	220
Ice Cream Team	18	25	24	18	30	35	21	10	15	20	216
Sweet Team	16	37	31	28	23	18	21	10	20	10	214
Piel Pam! Tomas Lacasitos	25	35	12	28	15	12	25	15	20	20	207
100% Jer i'er	30	24	29	24	23	30	18	5	10	10	203
Los Fantásticos	13	27	39	10	22	31	25	10	5	20	202
Los Listos	21	19	18	32	24	0	26	15	25	20	200
Black and White	22	7	30	26	23	20	12	5	5	20	190
The Best	33	13	14	19	14	14	38	15	10	20	190
%	16	18	13	25	21	24	29	20	5	10	181
Sirs and Ladies	16	13	17	35	20	32	24	5	5	10	177
Conguitos	14	32	12	19	23	9	17	5	5	10	146
Black Panters	20	7	22	20	19	24	13	5	5	10	145
Los Escocidos Borrachos	9	13	17	18	29	0	19	5	5	10	125

Primària

Equips	Natació	Senderisme	Atletisme	Bàdminton	Tennis	Tennis taula	Ciclisme	Col·lectius Tradicionals	Col·lectius alternatius	Total
Tico-Iaco	39	29	38	32	35	37	24	25	25	284
Crackovia	31	28	37	33	37	27	39	20	25	277
the impresionant team	29	25	32	38	31	39	36	20	20	270
A tope	39	33	30	34	37	23	24	25	5	250
Extreme team	20	28	32	37	32	34	32	15	15	245
Evolution	25	23	35	18	16	34	38	25	5	219
Game over	31	31	22	32	26	14	33	15	5	209
Boys and girls	23	32	25	24	17	24	16	20	20	201
Plus five	34	28	22	23	20	18	27	10	10	192
Grupo caravela	24	30	19	27	24	27	20	15	5	191
Espanyols	24	26	20	21	26	19	28	10	10	185
Kings of kings	22	20	27	28	28	25	20	5	5	180
Las deportistas	23	21	11	15	17	18	22	5	5	137
els dimonis	0	17	12	16	34	28	0	10	15	132

GIMCANA SANT JORDI 2010

Enguany per celebrar la tradicional festa de Sant Jordi, a l'edifici d'ESO vàrem organitzar una espectacular gimcana. La temàtica del joc foren les cultures del món. Els coordinadors de l'activitat foren en Xisco Olivares i en Jaume Barceló, juntament amb la col·laboració i ajuda de tots els mestres d'ESO, als quals aprofitam per agrair la seva fantàstica actuació.

Ara ja farà 3 edicions de la gimcana de Sant Jordi. Hi prengueren part els alumnes de 1r i 2n d'ESO. Formaren un total de 10 grups, i es varen mesclar els alumnes entre els 4 cursos. La totalitat de les proves es realitzaren dins el centre.

El joc va transcórrer entre les 10:30 i les 12:30, o sigui que foren unes dues hores d'un estrès màxim per part dels nins i nines, d'un lloc cap a un altre sense aturar ni un segon. Vaja una nerviada que duen alguns!!

La dinàmica de l'activitat fou la següent: aleatòriament es feren els grups i el repartiment d'identificació amb les cultures. En conèixer quina era la seva cultura, cada grup va pintar un mural amb distincions de la seva cultura, a més de dibuixar amb lletres del seu idioma la paraula "hola". Aquesta pancarta l'hagueren de dur durant tota la gimcana, i sempre en trobar-se amb algú s'havien de saludar amb la seva llengua.

Així començaren a fer les 10 proves que teníem preparades per a ells. N'hi havia de tot tipus: d'enginy, de feina en equip, de matemàtiques, de llengües, de ciències, de cuina, de velocitat, de concentració, de memòria, de més netes... i de més brutes!! Però això sí, sempre proves amb esperit cooperatiu, sempre va ser necessària l'aportació de tots els membres del grup. Podien puntuar de l'1 al 10 a cada una.

Aquests són els noms de les proves:

1. La pilota antigraetat
2. Menjar a les fosques
3. Les matemàtiques cooperatives
4. Pinta! Pinta!
5. El mocador volador
6. A comptar s'ha dit
7. The memory
8. El trabalenguas!
9. El camp de mines
10. La llista temàtica

Per fer cada prova tenien un temps determinat, una ensordidora sirena indicava el final del temps i per tant el canvi de prova.

En acabar totes les proves, amb el temps ben just, totes les cultures es reuniren en el centre del pati. Quedava la prova final, "El ball cooperatiu!". Després d'escoltar i poder preparar durant 3 minuts la cançó seleccionada, fou el moment de la macroactuació per part de tots els grups. La veritat que la cançó ajudava a fer una bona i senzilla coreografia... era "Saturday Night". Fou un èxit, vaja uns artistes, a més a més alguns professors també es varen animar i feren unes bones ballades.

Després de tot aquest remenat, va arribar el moment de sumar i restar punts i establir la classificació final.

Així els tres primers classificats foren:

Els "russos" foren: Núria Almodóvar, Mª Carne Binimelis, Pere Roig, Juan C. Díaz, Inés Obrador, Marta Barceló, Miquel Àngel Garcias, Lluís Nicolau i Fernando Vizquete.

Els premis foren menjua del nostre estimat bar de l'escola. Així, segons la classificació, tots els integrants dels tres primers equips reberen entrepans i refrescs, pastes o llepolies com a premis!

Volem agrair a tots els nins i nines la seva actitud envers la gimcana, que en tot moment fou de bauxa i col·laboració, respectant sempre les normes del joc. Així és un gust preparar-los activitats. Aquesta proximitat amb ells sense dubte ens fa una escola especial. Enhorabona a tots i totes!! I visca Sant Jordi!!

Jaume Barceló
Mestre

Les XII Jornades Multiesportives

Quart de secundària és un dels cursos escolars més emocionants, ja que suposa un final i també un gran principi. Potser aquest curs encara es fa més especial a Sant Alfons. Al llarg d'aquests tres trimestres que tan ràpid ens han passat a tots hi ha un munt de moments especials com el viatge a Lisboa, la darrera Xocolatada, el ball de fi de curs i un dels més divertits: Les Jornades Multiesportives. Enguany ja són les dotzenes!

Les setmanes prèvies a les jornades varen ser molt estressants, intentant organitzar-ho tot perquè sortís perfecte.

El primer dia varen venir els participants més grans de l'escola i es feia estrany fer de monitora a molts dels nostres companys quasi tan grans com nosaltres, al final tot va ser més fàcil del que esperàvem. Els dos darrers dies varen fer reflexionar més, varen venir tots els alumnes de l'escola, tots vàrem posar molt de la nostra part perquè fos un èxit. Quan vaig veure els nins més petitets vaig pensar que ja fa temps nosaltres vàrem ser tan innocents com ho són ells ara, i que d'aquí uns anys seran ells els qui es preocuparan per organitzar unes altres jornades.

Quan som petits creim que les coses són eternes i no pensam en el seu final; el mateix ens ha passat a nosaltres que de cop i volta ens hem despertat preparant les jornades. Recordo que quan era petita i amb la classe anàvem a les jornades, veia els monitors tan grans com els professors, els veia com a persones totalment adultes. Enguany que ens ha tocat a nosaltres fer de monitors jo no m'he sentit ni la meitat d'adulta, però el més divertit de tot això ha estat que els petits sí que ens veien a nosaltres com a professors, és més, ens cridaven com criden als seus mestres. Això m'ha fet veure que ja no som tan petits com pensam. El treball de les jornades ens ha ensenyat a posar-nos una mica a la part dels professors i veure que no és tan senzill controlar un grup de vint-i-cinc alumnes i donar el cent per cent a cada classe, sobretot com més petits són.

Aquests dies de jornades també han estat molt gratificants, veure com tot el treball que hem fet ha donat el seu fruit. Esperam que tots els participants s'ho hagin passat d'allò més bé i que tot el nostre esforç hagi servit. També ens agradaria donar les gràcies a tots els professors que ens han ajudat, especialment la paciència del professor d'educació física, en Xisco.

A tots vos desitjam un **BON ESTIU!** i **UNA ABRAÇADA BEN FORTA A TOT EL PERSONAL DE SANT ALFONS!**

Margalida Monserrat
Barceló.
Alumna de 4t B...encara.

TEMPS DE VACANCES

El compte enrere de les vacances ja ha començat. Els nostres fills seran els primers a arribar-hi, nosaltres, els adults, haurem d'esperar un poc més, però tot arriba, més curtes o més llargues. Del que es tracta és de poder disposar d'un temps per gaudir del que ens envolta, de la família, dels amics, del bon temps... en definitiva, de tenir l'oportunitat de fer tot allò que durant la resta de l'any desitjам i no tenim temps. Tant adults com escolars necessitem d'aquest període per poder desconnectar de la rutina quotidiana, alliberar-nos temporalment d'horaris estrictes i pressions diverses a fi de poder agafar forces per afrontar noves etapes i nous reptes tant escolars com laborals.

Però no tot és tan fàcil, això que en principi sembla que ha de ser una alliberació, una alegria per a tots, un temps de tranquil·litat, a vegades arriba a esdevenir en una etapa de l'any difícil de manejar per diverses qüestions:

LES DIFICULTATS PER A CONCILIAR LA VIDA LABORAL I LA FAMILIAR

Abans quan nosaltres, pares d'avui en dia, érem petits, generalment ens

quedàvem a casa amb la mare o a càrrec dels padrins, anàvem a jugar al carrer amb els amics, a prendre un bany a mig matí i a mitja tarda. A les hores de més sol s'aprofitaven per fer un poc dels deures d'estiu o per estudiar de valent aquella o aquelles assignatures que havien quedades pel setembre. Segons l'edat, els més grans, també podíem acudir un temps al sequer dels albercocs, a collir ametlles, a ajudar en tasques de la vinya... tot això ens aportava alguns doblers extres, sovint ben útils per poder comprar l'abonament de les verbenes, un poc de roba nova o per fer guardiola per aquell caprici que tant ens constava aconseguir i que tant valoràvem després, conscients de l'esforç que ens havia suposat aconseguir-ho.

Avui en dia la societat ha canviat molt. A la gran majoria de famílies treballen pare i mare i s'han de cercar alternatives per ocupar els fills, algunes de les tasques d'abans ja han quasi desaparegut o és molt difícil que els nins hi puguin participar. A més a més, la majoria de jocs dels nostres fills són ben diferents dels nostres, abans no hi havia l'amenaça d'estar llargues hores

asseguts davant la televisió o amb algun videojoc; en canvi, ara és més difícil conciliar la vida familiar i laboral. I ens preocupa que les vacances es puguin convertir en un temps de descontrol en què els nins es passin el dia sense fer res .

Actualment, cada vegada hi ha més alternatives per poder gestionar aquest impàs de temps en què nosaltres encara no tenim les desitjades vacances i els escolars sí. Els padrins segueixen, en ocasions, essent una bona opció, però no convé abusar-ne, cal cercar també altres activitats amb les quals poder compaginar-ho . Cada vagada el ventall va essent més ampli i tant entitats privades com ajuntaments posen en marxa diferents tipus d'alternatives com poden ser per exemple: escoles d'estiu, granges escola, campus esportius, colònies, campaments, viatges culturals, o estances a diversos països per a la pràctica d'idiomes, tallers diversos... en els què podem inscriure'ls i que compaginen perfectament oci, creativitat i formació.

I és que, no ens enganyem, malgrat es tingui l'oportunitat de disposar del mateix període de vacances que els fills, això no ens soluciona del tot la situació, també poden sorgir dificultats, ja que hi ha un segon aspecte ben important a tractar, que en part com-

parteix punts amb el que ja hem comentat abans.

LA NECESSITAT DE PLANIFICAR LES VACANCES, DE GESTIONAR EL TEMPS L'OCI DE MANERA EFECTIVA

Quants de nosaltres no hem sentit de vegades frases com les següents: “i ara, que puc fer?”, “estic cansat”?, “estic avorrit”? Per altra banda també podem sentir: “ja no sé què fer amb aquests nins, tot el dia davant la televisió o amb el videojocs a les mans, és ben hora de començar l'escola!” I és que “vacances” no s'han de convertir en “vagances”. Les vacances són molt necessàries i ens fan falta a tots, grans i petits, però no s'han de convertir en un període de descontrol en que els nostres fills dormin habitualment fins tard, per passar després la major part de la resta del dia mirant la TV, davant l'ordinador o absorts amb els jocs de les: Wii, DS, XBOX, PlayStation, PSP ... “o la maquineta de torn”, (No entrem ara en els efectes d'una sobrecàrrega de TV o d'aquest tipus de videojocs)

Però no pensem que la qüestió de la gestió de l'oci ens ve d'ara, ja **Aristòtil** deia: “**treballem per poder tenir oci**”, és a dir, per poder dedicar-nos a les ocupacions que ens agraden. **Ciceró** deia que les activitats pròpies del

temps d'oci havien de reunir les següents característiques: ser voluntàries, creatives i agradables per a la persona.

Ja en l'actualitat, el sociòleg **Durzamedier** defineix l'oci com: “ els conjunt d'operacions a què l'individu es pot dedicar voluntàriament ja sigui per descansar, per divertir-se, per desenvolupar la seva informació o la seva formació desinteressada, la voluntària participació social o la lliure capacitat creativa; una vegada que s'ha alliberat de les obligacions professionals, familiars i socials”.

“No importa gaire si invertim els estalvis en un gran viatge o ens quedem aprop de la nostra ciutat, importa més que ens plantejам aquest temps com a una oportunitat per compartir activitat, descans, interessos i vincles. Els protagonistes reals no són els nostres plans, sinó nosaltres mateixos” (Rosa Sorribas).

Ens hem d'aturar a pensar que les vacances es poden convertir en una època d'avorriment i rutina en que perdem un temps que no tornarem a recuperar fins a les següents. És el moment de fer un pensament i viatjar

Les vacances són per gaudir, per passar-ho bé, però necessitam un petit pla per evitar passar els dies “matant el temps”.

a l'interior de les nostres relacions familiars, gaudir d'allò que tenim al nostre abast sense necessitat d'un gran viatge o una gran inversió. Un passeig amb bicicleta en una ruta cicloturística,

una excursió a una muntanya o a una cala perduda, una reparació a casa o una tarda gastronòmica, serien algunes de les opcions a què podem optar sense cap despesa econòmica extra, en aquest temps de crisi, és necessari aguditzar i utilitzar la imaginació.

Per això, la importància d'una bona planificació, l'època de vacances no s'ha de convertir en una època de descontrol en què els nostres fills puguin fer allò que més desitgen sense límits. Ja està clar que hi ha d'haver un temps per a la diversió, però sempre regulada.

Per altra banda, és important estar d'acord amb les persones amb les quals compartirem aquest temps ja que cada un té les seves preferències i obligacions. Tan pares com fills tenen una idea preconcebuda del que seran les seves vacances (especialment els nins), per això és important tenir en compte les afeccions de cada un i pactar no només les activitats de lleure sinó també les responsabilitats. La clau és cercar el que els agrada i arribar a un acord amb ells. També és un moment idoni per a ensenyar i repartir les feines de la casa que en altres moments de l'any assumeixen totalment els adults.

Qualsevol activitat que tinguem pensada té avantatges, sempre que es rompi la rutina del curs escolar, perquè ells també tenen dret a estar de vacances.

ALGUNES IDEES QUE ENS PODEN SERVIR SÓN LES SEGÜENTS:

- Escriure un diari d'estiu sobre les activitats que es van realitzant.
- Explotar el potencial artístic dels nins, pintar amb diferents materials, escriure un conte inventat o dirigir una petita pel·lícula amb una càmera que tinguem a casa.
- Fer una visita cultural pel nostre poble o per algun racó de Mallorca que ens faci ganes visitar.
- Participar en les festes populars del teu poble, i fins i tot, conèixer les dels pobles propers.
- Practicar algun esport a l'aire lliure.
- Fer una visita a la ludoteca amb els més petits de la casa.
- Apuntar-lo a algun taller, sempre tenint en compte els seus gustos i preferències.
- L'estiu pot ser el moment idoni per fomentar l'hàbit lector en els nostres fills, a més, si es tenen en compte les seves preferències, la lectura es pot convertir en un moment molt agradable.

Tant el *Govern Balear* com l'*Ajuntament de Felanitx* ens proposen activitats lúdiques per a realitzar durant l'estiu. El servei de vacances del Govern Balear, dins la seva campanya d'estiu 2010 ha presentat un programa amb el qual uns 680 nins i nines de 6 a 17 anys podran gaudir de vacances en alguns dels 4

emplaçaments organitzats. Amb un 20% de places per a aquells nins i joves amb problemes familiars, socials o amb deficiències físiques, psíquiques o sensorials. Des del nostre ajuntament també s'ha ofert un programa d'activitats d'estiu des del Casal Jove, on s'inclouen un variat ventall de propostes que van des de sortides d'un dia fins a campaments setmanals, com també campus esportius, tornejos i escoles lúdiques d'estiu.

Però no ens hem d'oblidar del més important: utilitzar el sentit comú a l'hora de tenir en compte aquestes idees, arribar a un equilibri entre no fer res o estressar-nos per divertir-nos. Avorrir-se també és un dret en la nostra societat sobresaturada d'estímuls.

Cal recordar que a mesura que ens acostam a l'inici del curs escolar no s'ha d'esperar al darrer moment per tornar a recuperar els hàbits i la rutina. Ja ho diu **Cecília Arroyo** en aquest context el més important és que el canvi entre els dies de sol i les classes no sigui massa radical i per això el temps de transició és primordial.

*Les vacances
tenen la màgia d'un circ,
la frescor d'un passeig pel parc
i la fantasia d'un conte sense final.
L'alegria d'una trobada amb amics,
gust de caramel de llimona
i l'aroma de la xocolata.
Però, sobretot, hauria de tenir
l'escalfor de la família
i un temps sense relloige.*

Sílvia Zurdo.

BIBLIOGRAFIA I ADRECES ÚTILS.

<http://prevenciondeadicciones.com>

<http://somospadres.com>

Campanya d'estiu 2010 del Govern de les Illes Balears <http://www.nanda.cat>

Activitats d'estiu de l'Ajuntament de Felanitx 2010, Casal Jove <http://www.ajfelanitx.net>

Mobles plens de vida

La meua afecció va començar com una feina més i d'això ja fa alguns anys! No té res a veure amb l'educació infantil: parlo de la restauració de mobles. En poc temps vaig adonar-me que aquesta activitat em donava vida, com se sol dir. Amb les teves pròpies mans resulta que ets capaç de canviar un moble vell, espenyat, brut, un moble que cremaries perquè no sabies què fer amb ell i transformar-lo en un moble ple de vida, un moble que canvia completament el seu aspecte. Cal dir, però, que aquesta transformació no és només possible a través de la restauració (que implica retornar les peces al

seu aspecte original) sinó que també el pots renovar i canviar-lo per adaptar-lo als diferents estils de decoració.

En aquesta tasca no només se centra en l'acte de restaurar sinó que també et convida a conèixer molts d'altres aspectes relacionats amb l'ebenisteria que són molt interessants. Em referiré, per exemple, a la fusta, a saber quines classes n'hi ha i saber quina és la de millor qualitat (com la caoba, el noguer, el nord vell, etc.). També aprens si el moble és de xapa o de fusta massissa, quina és l'època i el seu

estil (barroc, imperi, isabelí, alfonsí, modernista...). I com no, maneges les diferents tècniques que hi ha per aconseguir els acabats depenent del tipus de moble: si encerat o de *munyeca*, etc. El més important de tot és que aprens a valorar el moble econòmicament i sentimentalment.

Diuen que restaurar té un cost econòmic elevat, però us puc dir per pròpia experiència que, com a feina artesana que és, duu molta feina, tant minuciosa com feixuga (decapar, donar paper de vidre, fer pegats, arreglar la fusta, tenyir, massillar, encerar i polir) i totes aquestes tasques exigeixen moltes hores de feina si es vol obtenir un resultat adequat.

És una feina molt gratificant i creativa: amb les teves mans vas modificant aquella realitat per transformar-la en una peça única i irrepetible. Cada moble que fas se'n duu una part de tu ja que hi has invertit moltes hores de treball i, al mateix temps, li has donat una personalitat nova, producte de les teves habilitats forjades amb el pas del temps.

Per concloure, restaurar ajuda a desenvolupar aspectes molt personals del teu ser: has d'adquirir uns coneixements i unes destreses i aplicar-los per aconseguir aquell resultat final. El moble restaurat et fa sentir útil, reforçat i com si també fossis part de la seva fusta renovada. Dispostos, tots dos, a afrontar nous reptes.

Magdalena García Garcías
Tècnica superior
en Educació Infantil

EL LLEDONER

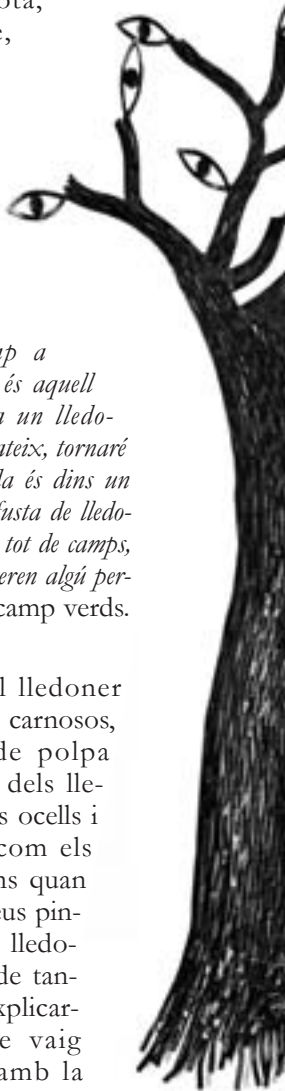
“Quin arbre és que fa sa fruitamés petita que un ciuró: primmer es verda, llavors grogai després com un carbó?”

Voldria poder resumir tot el que vull contar del lledoner, per això procuraré no repetir el que podeu trobar a qualsevol llibre, enciclopèdia o a internet. A pesar de tot “d’un lledó en faré un sermó”, vull dir que tal vegada exageraré en parlar d’aquest arbre. He de reconèixer que em sent petit i emparat sota la seva presència. A tot temps. Quan esclata discret i tardà a la primavera, frondós i dominant a l’estiu, sobre la catifa groga de les seves fulles quan es desprenen a la tardor i a la fi a l’hivern, satisfet de la feina ben feta, retalla la silueta dels teuladers, de la mèrlera o el ropit. Al lledoner molta gent l’estima, els pagesos, els nins, les madones... Quantes clastres de possessió no tenen la seva millor ombra sota el fullam del lledoner?

“Devora el pou casolà que amb flocaters s’embellia a l’ombra d’un lledoner la pageseta sargia”

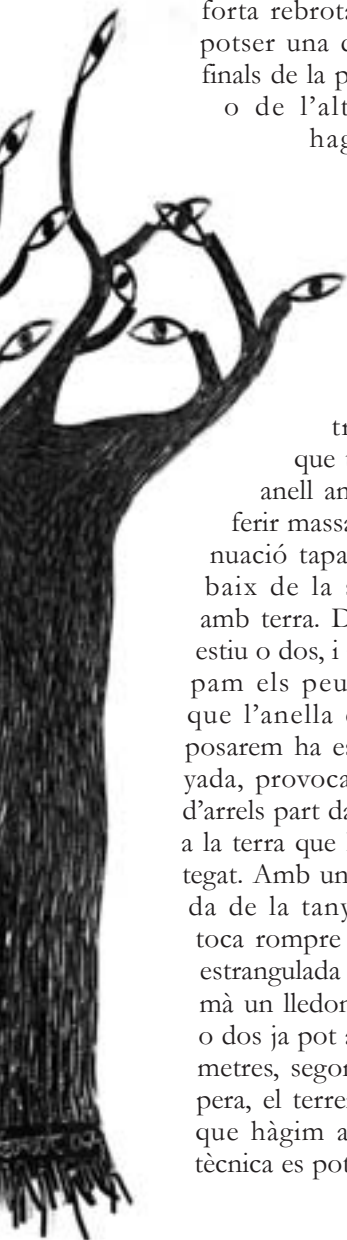
El lledoner és un arbre que pot viure 600 anys, pot assolir els 30 metres, les seves rames són bones per donar farratge als animals, per fer llenya i carbó, amb les seves tanyades i fusta es poden fer jous, forques, gaiatos, pales de ventar l’era, mànecs d’eines, collars d’esquelles i picarols, cercols de carro i bota, peces de carruatge, remes de nau, torne-ria, caixes i capses per instruments musicals: *Assegut al peu del lledoner, capturant melodies apreses a la vora del foc, fins que passava l’hora de dinar i baixava corrents cap a taula.(...) Que la veritat és aquell moment de felicitat sota un lledoner...(...) Després d’ara mateix, tornaré a començar. La meua vida és dins un estoig de fusta negra. De fusta de lledoner. Al meu davant hi ha tot de camps, tot de camps verds que esperen algú perquè els expliqui.* Tot de camp verds. Eduar Ribera.

Els fruits del lledoner són els lledons, petits, carnosos, comestibles, però de polpa escassa. La dispersió dels lledons la fan molt bé els ocells i els petits mamífers com els ratolins o com els nins quan per jugar llancen els seus pin-yols amb un canó. El lledoner es pot reproduir de tanyada i ara intentaré explicar-vos un mètode que vaig aprendre a Galícia amb la reproducció del castany (Cas-

tanea sativa). Imaginem-nos que a l'hi-vern talam un lledoner a ran de terra, amb tota probabilitat aquest arbre respondrà amb una forta rebrotada de tanyades, potser una dotzena. Quan a finals de la primavera següent o de l'altra, els rebrots hagin assolit un metre, dos, o tres d'alçada, els despullam la meitat de baix de fulles i brotets. A pocs centímetres de cada peu que triem, els fem un anell amb filferro, sense ferir massa la pell. A continuació tapam la meitat d'abaix de la soca i tanyades amb terra. Deixam passar un estiu o dos, i a la tardor, destapam els peus i comprovam que l'anella de ferro que hi posarem ha estrangulat la tanyada, provocant una profusió d'arrels part damunt de l'anella, a la terra que hi havíem amuntegat. Amb una lleugera vinclada de la tanyada, aquesta es toca rompre on havia quedat estrangulada i ens quedarà a la mà un lledoner que, d'un any o dos ja pot assolir dos o més metres, segons el temps d'espera, el terreny i els nutrients que hàgim aportat. Aquesta tècnica es pot emprar en espè-

cies d'arbres que rebrotin de tanyada, és a dir garrovers, faig, polls, plataners, alzines, ullastres etc. A Alaró tenim vells lledoners, com el de Sa Bastida, a Los d'Amunt, que potser va veure com cremaven els nostres herois nacionals, en Cabrit i en Bassa. A l'hora de fer aparcaments al solar proper no s'ha tengut cap mirament amb els que hi sortiren per generació espontània i que ben bé s'haguessin pogut conservar. A fil d'això no puc estar d'afegir un comentari del bon savi i lingüista Gabriel Bibiloni qui al seu blog ens comenta: "No fa gaire vaig anar a fotografiar les cases de Son Gelabert, un magnífic casal -bé que de feia temps abandonat i degradat- d'una possessió molt a prop del centre de Palma en procés d'urbanització. Només restava el lledoner, resistent i altiu però també trist i desconcertat enmig d'un món de màquines, bloquets i sacs de ciment, tan lluny de la placidesa de la feina de missatges i la pacífica traül·la d'amos i madones a què estava avesat. Les cases, implacablement arrasades, igual que no fa gaire van ser arrasades les de Son Ferriol (en aquest cas amb lledoner inclòs) i tantes altres, víctimes de la manca de sensibilitat de la nostra oligocràcia constructora-especuladora." . Són rares les possessions que no tenen qualche vell lledoner prop de la seva clastra. Un dels més impressionants és el S'Oliveret, ara convertit en hotel rural, o el que hi ha al castell d'Alaró, hereu del que donava ombra a les nostres rebesàvies i rebesavis. Qui el degué sembrar?

Joan Vicenç Lillo i Colomar

<http://amicsarbres.blogspot.com/2005/12/el-lledoner.html>

*Jean Gomila
Oliver.*

*Institut laboral,
curs 1967-1968*

*Diada de repoblació forestal.
Sant Salvador. Gener 1980*

- Amparo Montes
- Román Campos
- Antoni Barceló
- ?
- Simó Febrer

*Escolans de Felanitx
a Manacor*

Any 1959

*Equip de volei de L'institut
Laboral. Anys 60*

- Pedro Forteza
- Gabriel Mestre
- Antoni Vicens
- Onofre Vaquer
- Antoni Picón
- Jaume Barceló
- Jeroni Pascual

*Cor de quix desmuntable que
permet estudiar el seu interior
fabricat per Dalmau Carles
Pla. S. A. Girona.*

Col·legi Sant Alfons.

Anys 1940

*El darrer diumenge de gener i
el tercer d'octubre es commemo-
rava a les escoles el dia de la
Santa Infància i del
Domund respectivament,
ambdós dedicats a les missions.
Guardioles de ceràmica del
Col·legi Sant Alfons.*

Anys 50

Els nius del pati de l'escola

Lluís Tapia
Alumne de 1r d'ESO B

Lluís Tapia

